

Na páxina 1823, primeira columna, no artigo 65.2.c), onde di:

$$\text{«H} = \frac{\text{RR}_{\text{TC}}}{\text{b}''} \text{ se } \frac{\text{RR}_{\text{N}}}{\text{RR}_{\text{TC}}} \geq \frac{\text{b}''}{1 - \text{b}''} \text{»,}$$

debe dicir:

$$\text{«H} = \frac{\text{RR}_{\text{N}}}{\text{b}''} \text{ se } \frac{\text{RR}_{\text{N}}}{\text{RR}_{\text{TC}}} \leq \frac{\text{b}''}{1 - \text{b}''} \text{».}$$

Na páxina 1826, no anexo I «Determinación da achega de Navarra do ano base 2000», na columna «Miles de pesetas», onde di: «111.969.209», debe dicir: «—111.969.209».

20330 LEI 34/2003, do 4 de novembro, de modificación e adaptación á normativa comunitaria da lexislación de seguros privados. («BOE» 265, do 5-11-2003.)

JUAN CARLOS I
REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

A actividade aseguradora privada veu experimentando unha intensa transformación reflectida nas disposicións legais e regulamentarias aprobadas nos últimos anos, que tiveron por obxecto incorporalo dereito comunitario de seguros, moderniza-lo sector en liña de converxencia cos demais Estados membros do Espacio Económico Europeo e, como última xustificación, fomentalo desenvolvemento e a expansión do mercado dos seguros privados.

Esta lei ten por finalidade continuar con ese proceso de cambio lexistativo impulsado nesta, coma en ocasións anteriores, pola normativa comunitaria.

As modificacións que agora se introducen xorden da necesidade de adapta-la Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, ás novas directivas comunitarias aprobadas no ámbito do sector de seguros: a Directiva 2001/17/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 19 de marzo de 2001, relativa ó saneamento e á liquidación das compañías de seguros; a Directiva 2002/13/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 5 de marzo de 2002, pola que se modifica a Directiva 73/239/CEE do Consello no que respecta ós requisitos da marxe de solvencia das empresas de seguros distintos do seguro de vida, e finalmente, a Directiva 2002/83/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 5 de novembro de 2002, sobre o seguro de vida.

Esta última directiva refunde a normativa comunitaria sobre o seguro de vida, incluída a Directiva 2002/12/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 5 de marzo de 2002, pola que se modifica a Directiva 79/267/CEE do Consello no que respecta ós requisitos da marxe de solvencia das empresas de seguros de vida.

Por outra parte, a Directiva 2002/65/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de setembro de 2002, relativa á comercialización a distancia de servicios financeiros destinados ós consumidores e pola que se modifican a Directiva 90/619/CEE do Consello

e as Directivas 97/7/CE e 98/27/CE, introduce unha modificación na Directiva 90/619/CEE do Consello, do 8 de novembro de 1990, sobre a coordinación das disposicións legais, regulamentarias e administrativas relativas ó seguro directo de vida (Segunda directiva de seguros de vida).

II

A incorporación ó ordenamento xurídico español do contido da Directiva 2001/17/CE, do 19 de marzo de 2001, relativa ó saneamento e á liquidación das compañías de seguros, supón a modificación da normativa que dentro daquela se destina a regula-la liquidación das entidades aseguradoras, así como determinados aspectos das medidas de control especial que respecto a tales entidades se poden adoptar.

A directiva ten por finalidade establecer normas coordinadas a escala comunitaria, tanto para os procedementos de liquidación como para as medidas de saneamento, con obxecto de conseguir un correcto funcionamento do mercado interior ó mesmo tempo que mellora a protección dos acreedores. Garántese así o recoñecemento mutuo das medidas de saneamento e as normas en materia de liquidación adoptadas polos Estados membros, ó tempo que se asegura a cooperación necesaria entre estes Estados, sen que con isto se pretenda harmoniza-la lexislación nacional aplicable a tales medidas e procedementos.

Neste sentido vén complementa-las directivas de seguros existentes nas que, se ben se prevé unha autorización administrativa única de alcance comunitario, non se inclúen normas de coordinación en caso de adopción de procedementos de liquidación ou de medidas de saneamento respecto a entidades de seguros. Debe observarse, como a propia directiva sinala, que as entidades de seguros están excluídas explicitamente, como igualmente ocorre con outras institucións financeiras, do ámbito de aplicación do Regulamento (CE) 1346/2000, do Consello, do 29 de maio de 2000, sobre os procedementos de insolvencia.

Finalmente, hai que sinalar que o ámbito territorial de aplicación das disposicións da directiva abrangue todo o Espacio Económico Europeo, conforme a Decisión do Comité Mixto do Espacio Económico Europeo, do 6 de decembro de 2002, polo que se modifica o anexo IX do Acordo do Espacio Económico Europeo.

III

A Directiva 2002/12/CE (actualmente derogada e o contido da cal foi incorporado á Directiva 2002/83/CE) e a Directiva 2002/13/CE modificaron os requisitos da marxe de solvencia das empresas de seguros de vida e de seguros distintos do de vida, respectivamente.

O seu obxectivo é reforza-las garantías para os asegurados mediante o fortalecemento dos requisimentos de marxe de solvencia. Os requisitos actuais de solvencia, baseados nuns principios simples e dotados de gran transparencia, presentaron certas debilidades en casos específicos, en particular en relación con aqueles aspectos sensibles desde o punto de vista do risco. Como consecuencia disto xurdíu a necesidade de reformular certos aspectos; desta reconsideración derivan as directivas que agora se traspoñen.

Polo que se refire á incorporación ó ordenamento xurídico español do seu contido, resulta necesaria a modificación da normativa actualmente vixente en relación coas esixencias e requisitos de solvencia das entidades aseguradoras; en concreto, a regulación do fondo de garantía, tanto no que fai ó incremento do seu importe como á súa actualización periódica e automática, e ás

medidas de control preventivo que hai que adoptar para garantí-la solvencia futura das entidades aseguradoras que presenten dificultades, entre outros aspectos.

Hai que ter presente que con estas directivas sobre marxe de solvencia se cerra, na súa actual concepción, a regulación dun elemento básico da supervisión das entidades aseguradoras, que foi introducido na normativa española, con carácter xeral, polo Real decreto 3051/1982, do 15 de outubro, e consagrado pola Lei 33/1984, do 2 de agosto, sobre ordenación do seguro privado e as súas normas de desenvolvemento. A regulación da marxe de solvencia e do fondo de garantía constituíu desde entón un elemento eficaz para garantir e vixia-la solvencia das entidades, sen prexuízo de que a súa configuración actual estea sendo obxecto dunha profunda reconsideración no ámbito comunitario para adecuar más precisamente as necesidades de capital ós riscos realmente asumidos polas entidades.

En todo caso, a completa incorporación do contido das novas directivas de solvencia, ademais das modificacións dos preceptos da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, esixirá realiza-las necesarias adaptacións na normativa de rango regulamentario, na medida en que é nela onde se contén a regulación de determinados aspectos, como son os relativos á cuantificación e composición da marxe de solvencia.

IV

As modificacións que introduce a Directiva 2002/65/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de setembro de 2002, relativa á comercialización a distancia de servicios financeiros, na normativa comunitaria de seguros de vida, así como a necesidade de establecer un marco xurídico mínimo en materia de contratos de seguros a distancia que permita atende-la realidade do mercado e servir de base para a futura transposición na súa integridade da mencionada directiva, esixen efectuar diversas adaptacións legais.

Dáse nova redacción ó artigo 60 da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, sobre deber de información ó tomador, co obxecto de adecua-lo seu contido ás esixencias de información e, en xeral, ás peculiaridades que require a contratación a distancia de seguros e á necesidade de incorpora-los conceptos de técnica de comunicación a distancia e soporte duradeiro, entendido este como todo instrumento que permita almacenar a información de modo que se poida recuperar facilmente e permita a súa reproducción sen cambios, como son os disquetes informáticos, CD, DVD e discos duros de ordenador.

Igualmente resulta necesario modifica-la Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro, para recolle-las novedades introducidas na regulación comunitaria dos seguros por esta directiva, singularmente o dereito de rescisión do contrato.

Ámbalas modificacións pretenden ser unha manifestación efectiva da protección á clientela e da transparencia nas relacións entre asegurador e tomador.

V

A xa citada Directiva 2002/83/CE sobre o seguro de vida, xunto á súa finalidade primordial de codificación deste ámbito da regulación comunitaria, efectuou certas adaptacións de entre as cales resulta necesario incorporar á lexislación española a referente á non esixencia de achega-los modelos de pólizas, bases técnicas e tarifas como requisito para a concesión da autorización administrativa a entidades aseguradoras domiciliadas en terceiros países non membros do Espacio Económico Europeo para establecer sucursais en España.

VI

No ámbito da Lei sobre responsabilidade civil e seguro na circulación de vehículos de motor, texto refundido aprobado polo Decreto 632/1968, do 21 de marzo, efectúanse tres modificacións. A primeira afecta o seu artigo 3, en relación coa necesidade de facer más áxiles determinados aspectos do procedemento para sancionar o incumprimento da obriga de asegurarse.

A segunda, o seu artigo 8, co fin de outorgar garantía indemnizatoria ó prexudicado residente en España con independencia do Estado de estacionamento habitual do vehículo que circulando sen seguro causa accidente.

A terceira ten por obxecto a táboa VI do sistema para a valoración dos danos e perdas causados ás persoas en accidentes de circulación, que figura como anexo á Lei sobre responsabilidade civil e seguro na circulación de vehículos de motor, respecto da que a experiencia acumulada desde a súa entrada en vigor aconsella introducir certas modificacións.

VII

Noutra orde de cousas, introdúcese unha modificación no estatuto legal do Consorcio de Compensación de Seguros co obxecto de permiti-la indemnización por esta entidade pública empresarial dos danos persoais consecuencia de acontecementos extraordinarios acaecidos no estranxeiro cando o tomador da póliza teña a súa residencia habitual en España.

VIII

Os ingresos públicos que actualmente se perciben como consecuencia de actuacións da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións necesitan dunha inescusável actualización na súa normativa reguladora.

No caso da denominada taxa por valoración de inmobilés de entidades aseguradoras, regulada nunha orde ministerial de 1956, validada por un decreto de 1966, resulta necesario adapta-la súa regulación á súa verdadeira natureza de prezo público.

Polo que se refire á taxa por expedición do diploma de mediador de seguros titulado resulta conveniente o establecemento de formas de pagamento que permitan facilita-la súa realización ós ciudadáns.

Por outra parte, a Lei 44/2002, do 22 de novembro, de medidas de reforma do sistema financeiro, incorpora como novedade no ámbito das recargas obligatorias a favor do Consorcio, a posibilidade do seu fraccionamento en caso de pagamento fraccionado da prima polo asegurado. Na citada lei establecécese que a recarga por fraccionamento que se aplicará deberá fixarse nas tarifas que regulan as recargas obligatorias. Tendo en conta que a recarga destinada a financia-las funcións liquidadoras de entidades aseguradoras ten natureza tributaria, esta lei vén establecer, co rango normativo adecuado, a recarga por fraccionamento que hai que aplicar.

O conxunto de novedades que introduce esta lei estructúrase en catro artigos, dúas disposicións adicionais, tres disposicións transitorias, unha disposición derogatoria e tres disposicións derradeiras.

O artigo primeiro recolle as modificacións da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, en materia de medidas de saneamento e liquidación de entidades aseguradoras, solvencia, deber de información ó tomador e requisitos para o establecemento de sucursais de terceiros países non membros do Espacio Económico Europeo.

O artigo segundo resérvase ás modificacións introducidas na Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro, co obxecto de incorpora-las disposicións sobre contratación a distancia.

O artigo terceiro recolle as tres modificacións no texto refundido da Lei sobre responsabilidade civil e seguro na circulación de vehículos de motor.

O artigo cuarto modifica o artigo 6 do estatuto legal do Consorcio de Compensación de Seguros, nos termos indicados.

A disposición adicional primeira incorpora a regulación da taxa por expedición do diploma de mediador de seguros titulado e a disposición adicional segunda recolle os tipos de fraccionamento que se aplicarán no caso de que a entidade aseguradora opte por fraccionala recarga destinada a financia-las funcións de liquidación de entidades aseguradoras xuntamente coas primas.

As disposicións transitorias fan referencia á adaptación no tempo ás modificacións introducidas na Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, en materia de medidas de saneamiento e liquidación de entidades aseguradoras, ás novas contías do fondo de garantía das entidades aseguradoras e ó réxime transitorio da contraprestación pola valoración de inmobilés de entidades aseguradoras polos servicios da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

A disposición derogatoria única atinxe especificamente á actual regulación das taxas afectas a actuacións da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.

A disposición derradeira primeira incorpora unha delegación lexislativa no Goberno para a aprobación dos textos refundidos da Lei sobre responsabilidade civil e seguro na circulación de vehículos de motor e do estatuto legal do Consorcio de Compensación de Seguros, e a ampliación do prazo para a elaboración do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados previsto na disposición derradeira cuarta da Lei 44/2002, do 20 de novembro, de medidas de reforma do sistema financeiro. A disposición derradeira segunda, habilita o Goberno para o desenvolvemento regulamentario. Finalmente, a disposición derradeira terceira establece a entrada en vigor.

Artigo primeiro. *Modificacións da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados.*

Introdúcense as seguintes modificacións na Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados:

Un. Créase un novo artigo 16 bis na Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, coa seguinte redacción:

«Artigo 16 bis. Cobertura de créditos preferentes.

As entidades aseguradoras deberán ter investidos en todo momento en activos cualificados regulamentariamente como aptos para a cobertura de provisións técnicas os importes correspondentes a aqueles créditos que, conforme o previsto nesta lei, puidesen ter preferencia sobre os dos asegurados, beneficiarios e terceiros prexudicados a que se refire o artigo 73 da Lei de contrato de seguro, e que estean contabilizados ou debesen estalo por ser líquidos, vencidos e esixibles.»

Dous. Modifícase o artigo 18 «Fondo de garantía» da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, que queda redactado nos seguintes termos:

«1. A terceira parte da contía mínima da marxe de solvencia constitúe o fondo de garantía, que non poderá ser inferior a 3.000.000 de euros para as entidades que operen nalgún dos ramos de vida, caución, crédito e calquera dos que cubran o risco

de responsabilidade civil, así como para as que realicen actividade exclusivamente reaseguradora, e a 2.000.000 de euros para as restantes.

2. Para as mutuas con réxime de derrama pasiva e as cooperativas, o fondo de garantía mínimo será de tres cuartas partes do esixido para as restantes entidades.

Cando as citadas entidades non operen nos ramos de responsabilidade civil, crédito, caución nin realicen actividade exclusivamente reaseguradora, e o seu importe anual de primas ou cotas non supere cinco millóns de euros durante tres anos consecutivos, o fondo de garantía non poderá ser inferior a 800.000 euros se operan no ramo de vida, a 200.000 euros se operan nos ramos doutros danos ós bens, defensa xurídica ou decesos, e a 300.000 euros se operan nos restantes. En caso de que a entidade supere o importe de cinco millóns de euros durante tres anos consecutivos, con efectos a partir do cuarto ano aplicarase o importe mínimo previsto no parágrafo anterior.

Non obstante, estarán exentas do mínimo de fondo de garantía as mutuas acollidas ó mencionado réxime cando non operen nos ramos de vida, responsabilidade civil, crédito ou caución nin realicen actividade exclusivamente reaseguradora e o seu importe anual de primas ou cotas non excede de 750.000 euros.

3. As contías previstas no punto 1 serán obxecto dunha revisión anual que se iniciará o 20 de setembro de 2003, co fin de ter en conta os cambios do índice europeo de prezos de consumo publicado por Eurostat.

As contías adaptaranse automaticamente, aumentando o seu importe inicial en euros no cambio porcentual do dito índice durante o período transcorrido entre o 20 de marzo de 2002 e a data de revisión, redondeando ata un múltiplo de 100.000 euros. Se o cambio porcentual desde a última actualización é inferior ó cinco por cento non se efectuará ningunha actualización.

Para os ditos efectos, para facilitalo seu coñecemento e aplicación, por resolución da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións faranse públicas estas actualizacións.»

Tres. Modifícanse os puntos 3.c) e 6 do artigo 27 «Liquidación de entidades aseguradoras», a redacción actual do cal pasa a se-lo punto 7 da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, segundo a seguinte redacción:

«3. O réxime xurídico do nomeamento, actuación e responsabilidade dos liquidadores axustase ás seguintes regras:

[...]

c) Os liquidadores subscribirán, en unión dos administradores, o inventario e balance da entidade e deberán sometelo, en prazo non superior a un mes desde o seu nomeamento, á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións ou, se a liquidación fose intervista, ó interventor. Deberán informa-los acreedores sobre a situación da entidade, en particular os asegurados acerca de se a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións determinou o vencemento anticipado do período de duración dos contratos de seguro que integren a carteira da entidade aseguradora e sobre a súa data, e a forma en que teñen que solicita-lo reconocemento dos seus créditos, mediante notificación individual ós coñecidos e chamamento ós descoñecidos a través de anuncios, aprobados se é o caso polo interventor, que se publicarán no “Bo-

letín Oficial del Registro Mercantil”, e en dous diarios, polo menos, dos de maior circulación no ámbito de actuación da entidade aseguradora.

Cando o acreedor coñecido teña o seu domicilio nun Estado membro do Espacio Económico Europeo distinto a España, a información anterior facilitarase en castelán, se ben o escrito deberá levar, en tódalas linguas oficiais da Unión Europea, o encabezamento “Convocatoria para a presentación de créditos. Prazos aplicables” ou “Convocatoria para a presentación de observacións sobre os créditos. Prazos aplicables”, segundo proceda. Non obstante, cando o acreedor o sexa por un crédito de seguro, a información será facilitada na lingua oficial ou nunha das linguas oficiais do Estado membro do seu domicilio.

Os acreedores con domicilio nun Estado membro do Espacio Económico Europeo distinto a España poderán presenta-los escritos de reclamación de créditos ou de observacións a estes na lingua oficial ou nunha das linguas oficiais do seu Estado de domicilio, se ben o escrito deberá leva-lo encabezamento “Presentación de créditos” ou se é o caso “Presentación de observacións sobre os créditos” en castelán.”

«6. A resolución administrativa correspondente ou o acordo en que traia causa a liquidación será recoñecido no territorio dos demais Estados membros do Espacio Económico Europeo, de conformidade co previsto na súa lexislación, e producirá efectos neles tan pronto como o faga en España.

Para estes efectos, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, no prazo de dez días contados desde o seguinte á data en que se dicte esta resolución ou teña coñecemento do acordo, informará as autoridades supervisoras dos restantes Estados membros do Espacio Económico Europeo sobre a existencia do procedemento e os seus efectos. Así mesmo, o citado órgano publicará no “Diario Oficial das Comunidades Europeas”, un extracto da dita resolución ou acordo, que en todo caso indicará a competencia do Ministerio de Economía sobre o procedemento, que a lexislación aplicable ó dito procedemento de liquidación é a contida nesta lei e as súas normas de desenvolvemento, así como a identificación do liquidador ou liquidadores nomeados.

Os liquidadores poderán desenvolve-la súa actuación no territorio de tódolos Estados membros do Espacio Económico Europeo, podendo exercer neles as mesmas funcións e poderes ca en España. Para estes efectos, resultará título suficiente para acredita-la condición de liquidador unha certificación da resolución ou unha copia legalizada do acordo polo que se efectúe o seu nomeamento. Así mesmo, poderán outorgar poderes de representación ou solicitar asistencia, cando isto resulte necesario para levar a cabo o proceso de liquidación no territorio doutros Estados membros do Espacio Económico Europeo, e en particular, para resolver as dificultades que puidesen encontrar os acreedores residentes neles. En todo caso, as persoas que os asistan ou representen teñen que ter recoñecida honorabilidade e reunir as condicións necesarias de cualificación ou experiencia profesional para exerce-las súas funcións, nos termos do artigo 15 desta lei.

Resultará aplicable á liquidación o disposto nesta lei e nas súas normas de desenvolvemento.

7. En todo o non regulado expresamente neste artigo, a liquidación e extinción de entidades aseguradoras rexerense polo disposto nos artigos 266 a 281 da Lei de sociedades anónimas, con exclusión dos artigos 269 e 270.”

Catro. Modifícase o punto 3 e créase un novo punto 4 no artigo 28 «Accións fronte a entidades aseguradoras sometidas a procesos concursais ou en liquidación» da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, coa seguinte redacción:

«3. Nos supostos de liquidación intervida polo Ministerio de Economía as accións individuais exercidas polos acreedores, antes do comezo da liquidación ou durante ela, poderán continuar ata o pronunciamento de sentencia firme pero a súa execución quedará suspendida e o crédito que, se é o caso, declare esta sentencia ó seu favor liquidarase conjuntamente cos dos demais acreedores. Non obstante, transcorrido un ano desde que a sentencia adquira firmeza, a suspensión quedará alzada automaticamente sen necesidade de declaración nin resolución ó respecto, calquera que fose o estado en que se encontrase a liquidación.

O disposto no parágrafo anterior non é aplicable ás accións no ejercicio de dereitos reais sobre bens situados fóra do territorio español, que se rexerán pola súa lexislación específica, nin ás accións no ejercicio dun dereito real de garantía que se rexerán pola súa lexislación.

4. Os créditos dos asegurados, beneficiarios e terceiros prexudicados a que se refire o artigo 73 da Lei de contrato de seguro gozarán de prioridade absoluta sobre tódolos demais créditos contra a entidade aseguradora respecto dos activos que, representando as provisións técnicas, se encontren incorporados ó rexistro especial a que se refire o artigo 16 bis.

Respecto dos créditos contra a entidade aseguradora que non gocen da prioridade a que se refire o parágrafo anterior, resultará de aplicación o sistema de prelación establecido na Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, norma que resulta ademais de aplicación subsidiaria en todo o non regulado desta lei.

Os bens respecto dos que se adoptase a medida de control especial de prohibición de dispor, prevista no artigo 39.2.a), aínda que tal medida non fose obxecto de inscrición rexistral, quedarán afectos a satisfacer os créditos mencionados no punto 1, con exclusión de calquera outro distinto dos garantidos con dereito real inscrito ou anotación de embargo practicada con anterioridade á data en que se faga consta-la medida nos rexistros correspondentes. Esta preferencia será tamén aplicable ós créditos dos que celebrasen coas entidades aseguradoras contratos afectados polo disposto no artigo 5.2 e no parágrafo segundo do artigo 39.7 desta lei.”

Cinco. Engádese un novo artigo 28.bis da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, coa seguinte redacción:

«Artigo 28 bis. Procesos concursais.

1. Dictado polo órgano xurisdiccional competente auto de declaración de concurso respecto dunha entidade aseguradora, este órgano procederá de inmediato á súa notificación á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, a cal nos 10 días seguintes informará as autoridades

supervisoras dos restantes Estados membros do Espacio Económico Europeo sobre a existencia do procedemento e os seus efectos. Así mesmo, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensiones procederá á publicación no "Diario Oficial das Comunidades Europeas" dun extracto das mencionadas resolucións no que se indicará en todo caso o órgano xurisdiccional competente e a aplicación ó procedemento da lexislación española.

2. Deberanse observar, en todo caso, as normas de dereito internacional privado previstas na Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.

Tratándose de acredores coñecidos que teñan o seu domicilio nun Estado membro do Espacio Económico Europeo distinto a España deberán ser informados sobre a forma en que teñen que solicita-lo recoñecemento dos seus créditos de conformidade co previsto no parágrafo segundo do artigo 27.3.c) desta lei e poderán presenta-los escritos de reclamación de créditos ou de observacións a eles na forma a que se refire o parágrafo terceiro do mesmo precepto.

3. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensiones poderá solicitar ó xuíz do concurso información acerca do estado e evolución dos procesos concursais que afecten a entidades aseguradoras.»

Seis. Modifícase o título da sección 3.ª do capítulo III do título II da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, que pasa a denominarse «Liquidación polo Consorcio de Compensación de Seguros» e suprímese a división en subseccións da dita sección 3.^a

Sete. O parágrafo primeiro do punto 1 do artigo 37 «Procedemento de liquidación», da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, pasa a te-la seguinte redacción:

«1. Encomendada a liquidación ó Consorcio de Compensación de Seguros, tódolos acredores estarán suxeitos ó procedemento de liquidación por este e non poderán solicita-los acredores nin a entidade aseguradora a declaración de concurso, sen prexuízo de que as accións de toda índole exercidas ante os tribunais contra esta aseguradora, anteriores á disolución ou durante o período de liquidación, continúen a súa tramitación ata a obtención de sentencia ou resolución xudicial firme. Pero a execución da sentencia, dos embargos preventivos, administracións xudicialmente acordadas e demais medidas cautelares adoptadas pola autoridade xudicial, a do auto despachando a execución no procedemento executivo, os procedementos xudiciais sumarios e executivos extrajudiciais sobre bens hipotecados ou pignorados que se encontren en territorio español, así como a execución das providencias administrativas de constrinximento quedarán en suspenso desde a encomenda da liquidación ó Consorcio de Compensación de Seguros e durante a tramitación por este do procedemento liquidatorio.»

Oito. O segundo guión da alínea d) do punto 2 do artigo 39 «Medidas de control especial» da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, pasa a te-la seguinte redacción:

«d) Ademais, en tódolos supostos de adopción de medidas de control especial e con obxecto de salvagarda-los intereses dos asegurados, poderá adoptar conxunta ou separadamente calquera das seguintes medidas:

[...]

Prohibi-la prorroga dos contratos de seguro celebrados pola entidade aseguradora en todos ou

algúns dos ramos. Para estes efectos, a entidade aseguradora deberá comunicar por escrito ós asegurados a prohibición da prorroga do contrato no prazo de 15 días naturais desde que reciba a notificación desta medida de control especial; neste caso, o prazo previsto no parágrafo segundo do artigo 22 da Lei de contrato de seguro quedará reducido a 15 días naturais. Con independencia da comunicación por escrito ós asegurados, a resolución pola que se adopte tal medida publicarase no "Boletín Oficial del Estado" e no "Diario Oficial das Comunidades Europeas".»

Nove. Modifícase a alínea a) e créase unha nova alínea f) no punto 4 do artigo 39 «Medidas de control especial», da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, coa seguinte redacción:

«4. A substitución provisional dos órganos de administración da entidade aseguradora axustarase ó seguinte:

a) A resolución administrativa designará a persoa ou persoas que teñan que actuar como administradores provisionais e indicará se deben facelo mancomunada ou solidariamente. Esta resolución, de carácter inmediatamente executivo, será obxecto de publicación no "Boletín Oficial del Estado" e de inscrición nos rexistros públicos correspondentes, incluídos, se é o caso, os existentes no resto de Estados membros do Espacio Económico Europeo, determinando a antedita publicación a eficacia da resolución fronte a terceiros. A idénticos requisitos e efectos suxeitarase a substitución de administradores provisionais cando for preciso proceder a ela.»

«f) Os administradores provisionais poderán desenvolve-la súa actuación no territorio de tódolos Estados membros do Espacio Económico Europeo, podendo exercer neles as mesmas funcións e poderes ca en España. Para estes efectos, resultará título suficiente para acredita-la condición de administrador unha certificación da resolución pola que se acorde o seu nomeamento. Así mesmo, poderán outorgar poderes de representación ou solicitar asistencia, cando isto resulte necesario para levar a cabo a execución no territorio doutros Estados membros do Espacio Económico Europeo das medidas adoptadas, e en particular, para resolve-las dificultades que puidesen encontrar-los acredores residentes neles. En todo caso as persoas que os asistan ou representen teñen que ter recoñecida honrabilidad e reuni-las condicións necesarias de cualificación ou experiencia profesional para exerce-las súas funcións, nos termos do artigo 15 desta lei.»

Dez. Engádese un novo punto 9 ó artigo 39 «Medidas de control especial» da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, coa seguinte redacción:

«9. Adoptada pola Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensiones, conforme o previsto nos puntos anteriores, algunha das medidas recollidas nas alíneas a), b) e c), ou no segundo, quinto e oitavo guión da alínea d) do punto 2 anterior, a prevista no punto 3, así como a relativa á prohibición de distribuir dividendos, derramas activas ou retornos, tal medida producirá efectos, de conformidade co previsto na súa lexislación, en tódolos Estados membros do Espacio Económico Europeo. Para estes efectos e sen prexuízo do previsto na alínea a) do punto 2 anterior e no punto 3 do arti-

go 51, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións informará as autoridades supervisoras dos restantes Estados membros do Espacio Económico Europeo do acordo polo que se adopte a medida e os seus efectos no prazo de 10 días contados desde a súa adopción.

Tales medidas rexeranse polo disposto nesta lei e nas súas normas de desenvolvemento.»

Once. Créase un novo artigo 39 bis na Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, coa seguinte redacción:

«Artigo 39 bis. Medidas de garantía da solvencia futura das entidades aseguradoras.

1. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá adopta-las medidas contidas no punto 2 deste artigo cando concorran circunstancias, deducidas de comprobacións efectuadas pola Administración, que poidan pór en perigo a solvencia futura da entidade ou poidan supor unha ameaza para os intereses dos asegurados ou o cumprimento futuro das obrigas contraídas, como consecuencia dunha inadecuada selección de riscos, a aplicación de tarifas de primas insuficientes, a existencia de desviacións significativas da sinistralidade, a inadecuación da política de reaseguro ou de calquera outra causa que poida xerar no futuro unha situación grave de desequilibrio ou de debilidade financeira.

2. As medidas de garantía da solvencia futura das entidades aseguradoras poderán consistir en:

a) Esixirlle á entidade aseguradora un plan de recuperación financeira para garantir e preve-la súa solvencia futura, que deberá ser sometido á aprobación da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións. Este plan deberá, polo menos, conter indicacións e xustificacións para os próximos tres exercicios relativas: ás estimacións dos gastos de xestión, en especial as comisións e os gastos xerais correntes; estimacións detalladas dos ingresos e gastos relativos ás operacións de seguro directo, ás aceptacións en reaseguro e ás cesións en reaseguro; os balances de situación previstos; estimacións dos recursos financeiros con que se pretenda cubri-los compromisos contraídos e a marxe de solvencia obligatoria, e a política global de reaseguro.

b) Esixir que a entidade aseguradora disponha dunha marxe de solvencia superior á resultante da aplicación do disposto nas normas de desenvolvemento regulamentario desta lei, que garanta o cumprimento no futuro dos requisitos de solvencia da entidade. Para estes efectos a contía mínima da marxe de solvencia de que deberá dispoñerse será a que determine a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións e basearse no plan de recuperación financeira que lle sexa aprobado á entidade.

3. A adopción das medidas de garantía da solvencia futura das entidades aseguradoras a que se refire este artigo, trámitarase conforme o disposto polo punto 5 do artigo 39 desta lei.»

Doce. Engádesele ó punto 2 do artigo 51 «Medidas de intervención» da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, un novo e último parágrafo coa seguinte redacción:

«En canto á convocatoria destes acreedores e ó exercicio dos seus dereitos aplicarase o previsto nos parágrafos segundo e terceiro do artigo 27.3.c.)»

Trece. Dáse nova redacción ó punto 2 do artigo 55 «Establecemento de sucursais» da Lei 30/1995, do 8

de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados:

«2. No prazo de tres meses a partir da recepción da información a que fai referencia o punto 1 precedente, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións comunicarollo á autoridade supervisora do Estado membro da sucursal, xuntando certificación de que a entidade aseguradora dispón do mínimo da marxe de solvencia legalmente esixible e non se encontra sometida ó plan de recuperación financeira previsto no artigo 39 bis desta lei, e informará desta comunicación á entidade aseguradora.

A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá negarse a comunicar esta información cando, á vista da documentación presentada pola entidade aseguradora, teña razóns para dubidar da idoneidade da estructura da organización, da situación financeira da entidade aseguradora, ou da honorabilidade e cualificación ou experiencia profesionais dos directivos responsables ou do apoderado xeral.

A negativa a comunica-la información ó Estado membro da sucursal deberá ser notificada á entidade aseguradora. Tanto esta negativa como a falta de comunicación da información no prazo de tres meses, coa consideración de acto presunto no que se pode entender desestimada a solicitude, terán o carácter de actos administrativos susceptibles de recurso.»

Catorce. Dáse nova redacción á alínea a) do punto 2 do artigo 56 «Actividades en réxime de libre prestación de servicios» da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, nos seguintes termos:

«a) Que a entidade aseguradora dispón do mínimo da marxe de solvencia e non se encontra sometida ó plan de recuperación financeira previsto no artigo 39 bis desta lei.»

Quince. Dáse nova redacción ó artigo 60 «Deber de información ó tomador» da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, nos seguintes termos:

«1. Antes de celebrar un contrato de seguro, a entidade aseguradora deberá informalo tomador sobre o Estado membro e a autoridade ós cales corresponde o control da actividade da propia entidade aseguradora, extremo este que deberá, así mesmo, figurar na póliza e en calquera outro documento en que se formalice todo contrato de seguro.

2. Antes de celebrar un contrato de seguro distinto ó seguro de vida, se o tomador é unha persoa física, ou calquera contrato de seguro de vida, a entidade aseguradora deberá informalo tomador sobre a legislación aplicable ó contrato, sobre as disposicións relativas ás reclamacións que poidan formalizarse e sobre os demais extremos que se determinen regulamentariamente.

3. Cando o contrato de seguro se vaia celebrar no marco dun sistema de prestación de servicios a distancia organizado polo asegurador que utilice exclusivamente unha ou varias técnicas de comunicación a distancia ata a celebración dese contrato, e o tomador sexa unha persoa física que actúe cun propósito alleo a unha actividade comercial ou profesional propia, ademais da información prevista nos puntos anteriores, deberá informarse sobre a existencia, se é o caso, do dereito de rescisión a que se refiren os artigos 6 bis e 83.a)

da Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro e a súa forma de exercicio, así como acerca do procedemento que se vaia seguir para a celebración do contrato e demais extremos que regulamentariamente se establezan.

En todo caso, nos seguros de vida en que o tomador asume o risco do investimento informarse de forma clara e precisa acerca de que o importe que se percibirá depende de fluctuacions nos mercados financeiros, alleos ó control do asegurador e os resultados históricos dos cales non son indicadores de resultados futuros.

4. Toda a información a que se refire o punto anterior, así como as condicións contractuais deberán ser postas polo asegurador á disposición do tomador en soporte duradeiro accesible ó tomador con antelación suficiente ó momento en que este asuma calquera obriga derivada do contrato de seguro.

Cando o contrato se celebrese a petición do tomador utilizando unha técnica de comunicación a distancia que non permita transmiti-las condicións contractuais e a información previa á celebración do contrato nun soporte duradeiro accesible ó tomador, o asegurador cumplirá inmediatamente despois da celebración do contrato de seguro as obrigas a que se refire o parágrafo anterior.

En calquera momento da relación contractual o tomador terá dereito a obte-las condicións contractuais en papel e a cambia-las técnicas de comunicación a distancia utilizadas.

5. Para efectos do previsto nos puntos 3 e 4 anteriores entenderase por:

“Técnica de comunicación a distancia”: todo medio que se poida utilizar para a celebración dun contrato de seguro entre o asegurador e o tomador sen que exista unha presencia física simultánea das partes.

“Soporte duradeiro”: todo instrumento que permita almacenala información de modo que se poida recuperar facilmente durante un período de tempo adecuado para os fins para os que tal información está destinada e permita a súa reproducción sen cambios.

6. Durante todo o período de vixencia do contrato de seguro sobre a vida, a entidade aseguradora deberá informalo tomador das modificacions da información inicialmente subministrada e así mesmo sobre a situación da súa participación en beneficios, nos termos e prazos que regulamentariamente se determinen.»

Dezaseis. Dáse nova redacción á alínea b) do punto 2 do artigo 67 «Fondo mutual e garantías financeiras» da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, nos seguintes termos:

«b) Terán a obriga de constituir las provisións técnicas a que se refire o artigo 16, deberán dispor da marxe de solvencia que regula o artigo 17 e do fondo de garantía esixido polo artigo 18.

A contía mínima do fondo de garantía para estas mutualidades será as tres cuartas partes das cantías mínimas previstas no parágrafo primeiro do artigo 18.2 desta lei.

Non obstante, para as mutualidades que prevenan nos seus estatutos a posibilidade de realizar derramas de cotas ou de reduci-las prestacións e o importe anual de cotas das cales non supere os cinco millóns de euros durante tres exercicios consecutivos, o fondo de garantía mínimo será o previsto no parágrafo segundo do artigo 18.2. No

caso de que a entidade supere o importe de cinco millóns de euros durante tres anos consecutivos, a partir do cuarto ano os importes mínimos serán os establecidos no parágrafo anterior.

Estarán exentas do mínimo de fondo de garantía as mutualidades a que se fai referencia no segundo parágrafo do punto 3 da disposición transitoria quinta desta lei e, en todo caso, aquelas mutualidades de previsión social que non operen por ramos, que prevexan nos seus estatutos a posibilidade de realizar derramas de cotas ou de reduci-las prestacións, que non cubran riscos de vida e o importe de cotas das cales non excede de 750.000 euros.

Para os efectos deste punto asimilaranse os riscos cubertos por estas mutualidades de previsión social ós ramos de seguros na forma prevista regulamentariamente para a marxe de solvencia.»

Dezasete. Engádenseselle ó artigo 80 «Medidas de intervención» da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, dous novos puntos 4 e 5, coa seguinte redacción:

«4. Cando respecto a unha entidade aseguradora domiciliada nun Estado membro do Espacio Económico Europeo distinto a España, incluídas as súas sucursais en España ou noutras Estados membros do Espacio Económico Europeo, se adoptase unha medida de saneamento ou un procedemento de liquidación, esta medida ou procedemento producirá efectos en España tan pronto como o faga no Estado membro do Espacio Económico Europeo en que se adoptase a medida ou incoase o procedemento.

Para os efectos do parágrafo anterior enténdese por medida de saneamento aquela que implique a intervención de órganos administrativos ou autoridades xudiciais, esta destinada a manter ou restablece-la situación financeira da entidade aseguradora e afecte os dereitos preexistentes de terceiros alleos á propia entidade. Enténdese por procedemento de liquidación o procedemento colectivo que supón a liquidación dos activos e a distribución do producto da liquidación entre os acredores, accionistas ou socios, segundo proceda, e que necesariamente implique algún tipo de intervención da autoridade administrativa ou xudicial, esta ou non fundamentado na insolvencia e teñan carácter voluntario ou obligatorio.

Unha vez que sexa notificada á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións a adopción da medida ou a incoación do procedemento, esta publicará no “Boletín Oficial del Estado” un extracto do acordo ou resolución de que traía causa a medida ou procedemento; en todo caso, neste extracto constará a autoridade competente do Estado membro que adoptase a medida ou procedemento, a lexislación que resulte de aplicación, así como, se é o caso, a identificación do liquidador ou liquidadores designados.

Os administradores e liquidadores designados pola autoridade competente doutro Estado membro do Espacio Económico Europeo poderán desempeña-la súa función en España, resultando para estes efectos título suficiente para acredita-la súa condición unha certificación da resolución ou copia legalizada do acordo polo que se efectúe o seu nomeamento ou designación traducida ó castelán.

Tales medidas e procedementos rexeranse pola lexislación do Estado membro do Espacio Económico Europeo de adopción da medida ou proce-

demento sen prexuízo de que para os supostos que a continuación se mencionan se deban observar as seguintes normas e deixando a salvo o que poida preverse nos tratados internacionais:

1.º Os efectos das referidas medidas e procedementos nos contratos de traballo sometidos á lexislación española rexeranse por esta.

2.º Os dereitos da entidade aseguradora sobre un inmóvel, buque ou aeronave que estean suxeitos a inscrición nun rexistro público español rexeranse pola lexislación española.

3.º Sen prexuízo do establecido no punto 3 deste artigo, a adopción de medidas de saneamento ou a incoación do procedemento de liquidación non afectará os dereitos reais dos acreedores ou de terceiros respecto de activos materiais ou inmateriais, móbiles ou inmóbiles, tanto activos específicos como conxuntos de activos indeterminados, a composición dos cales está suxeita a modificación, pertencentes á entidade aseguradora, que se encontrasen situados en España no momento de adopción das ditas medidas ou incoación do dito procedemento, nin ó dereito exclusivo a cobrar un crédito, en particular, o dereito garantido por un peñor do que sexa obxecto o crédito ou pola cesión do dito crédito a título de garantía, cando estas garantías se rexan pola lei española.

4.º A adopción de medidas de saneamento ou a incoación dun procedemento de liquidación sobre unha entidade aseguradora compradora dun ben non afectará os dereitos do vendedor baseados nunha reserva de dominio, cando este ben se encontre no momento da adopción da medida ou da incoación do procedemento en territorio español.

A adopción de medidas de saneamento ou a incoación dun procedemento de liquidación sobre unha entidade aseguradora vendedora dun ben, despois de que este fose entregado, non constituirá causa de resolución ou rescisión da venda e non lle impedirá ó comprador a adquisición da propiedade do ben vendido cando este se encontre, no momento da adopción das medidas ou a incoación do procedemento, en territorio español.

5.º A adopción de medidas de saneamento ou a incoación dun procedemento de liquidación non afectará o dereito dun acreedor a reclama-la compensación do seu crédito co crédito da entidade aseguradora cando a lei que rexía a liquidación permita a compensación.

6.º Os efectos dunha medida de saneamento ou dun procedemento de liquidación nos dereitos e obrigas dos participantes nun mercado regulado español rexeranse exclusivamente pola lei española.

7.º A nulidade, anulación ou inoponibilidade dos actos xurídicos prexudiciais para o conxunto dos acreedores rexerase pola lexislación do Estado membro do Espacio Económico Europeo de orixe salvo que a persoa que se beneficiou do acto prexudicial para o conxunto dos acreedores probe que o citado acto está suxeito á lexislación española e que esta lexislación non permite de ningún modo a súa impugnación.

8.º A validez da transmisión a título oneroso por parte dunha entidade aseguradora efectuada con posterioridade á adopción dunha medida de saneamento ou incoación dun procedemento de liquidación, dun inmóvel situado en España, buque ou aeronave suxeitos a inscrición nun rexistro público español ou de valores negociables ou outros títulos, a existencia e transferencia dos cales supón unha inscrición nun rexistro ou nunha conta prevista pola lexislación española ou estean colo-

cados nun sistema de depósito central regulado pola lexislación española, rexerase pola lexislación española.

9.º Os efectos dunha medida de saneamento ou dun procedemento de liquidación nunha causa pendente seguida en España relativa a un ben ou a un dereito do que se desposuía á aseguradora rexeranse exclusivamente pola lexislación española.

5. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderállas requirir ás autoridades supervisoras doutros Estados membros do Espacio Económico Europeo información acerca do estado e do desenvolvemento dos procedementos de liquidación que se levan a cabo respecto ás entidades sometidas á supervisión das ditas autoridades.»

Dezaoto. Modifícase o punto 1 do artigo 86, da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, coa seguinte redacción:

«1. As entidades aseguradoras domiciliadas noutro Estado membro do Espacio Económico Europeo que pretendan operar en España en réxime de libre prestación de servicios virán obrigadas a designar un representante con residencia fiscal en España para efectos das obrigas tributarias a que se refire esta lei polas actividades que realicen en territorio español.»

Dezanove. A alínea c) do punto 1 do artigo 87 «Establecemento de sucursais» da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, pasa a te-la seguinte redacción:

«1. O Ministerio de Economía poderá conceder autorización administrativa a entidades aseguradoras domiciliadas en terceiros países non membros do Espacio Económico Europeo para establecer sucursais en España co obxecto de exerce-la actividade aseguradora, sempre que cumpran os seguintes requisitos:

[...]

c) Que presenten e se ateñan a un programa de actividades axustado ó artigo 12. Así mesmo, deberán presenta-la documentación que regulamentariamente se determine.»

Vinte. Créase un novo punto 3 no artigo 87 «Establecemento de sucursais» da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, coa seguinte redacción:

«3. A Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións poderá esixi-la comunicación sistemática das bases técnicas utilizadas para o cálculo das primas e das provisións técnicas, sen que esta esixencia poida constituir unha condición previa para o exercicio da actividade.»

Vinteún. Suprímese o punto 3 do artigo 88 «Condicóns para o exercicio da actividade aseguradora» da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados.

Vintedous. Engádese un novo e último parágrafo ó punto 1 do artigo 89 «Normas especiais de intervención de sucursais» da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, coa seguinte redacción:

«No suposto de que unha entidade aseguradora domiciliada nun terceiro país non membro do Espacio Económico Europeo, tiver sucursais estableci-

das en España e noutros Estados membros do Espacio Económico Europeo, a Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións coordinará as súas actuacións coas do resto de autoridades supervisoras implicadas.»

Vintetres. O punto 3 da disposición adicional décimo sexta «Réxime especial das entidades aseguradoras suízas» da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, pasa a te-la seguinte redacción:

«3. A autorización administrativa previa, a aprobación ou a posta á disposición antes da súa utilización dos modelos de pólizas, bases técnicas e tarifas de primas. Non obstante, a Dirección Xeral de Seguros poderá requiri-la presentación, sempre que o entendase pertinente, dos modelos de pólizas, bases técnicas e tarifas de primas co obxecto de controlar se respectan as disposicións técnicas e sobre contrato de seguro. Esta esixencia non poderá constituir para a entidade aseguradora condición previa para o exercicio da súa actividade.»

Vintecatro. Modifícanse as alíneas a) e b) do punto 2 da disposición derradeira primeira «Bases da ordenación de seguros e competencias exclusivas do Estado», que pasan a te-la seguinte redacción:

«a) De acordo co artigo 149.1.6.^a da Constitución, as materias reguladas no artigo 28 bis e nas disposicións adicionais sexta, oitava, novena, décima e décimo primeira nos seus puntos 1 a 13, 15, 19 e 21, así mesmo as contidas nas disposicións transitorias décimo segunda, décimo terceira, décimo cuarta, décimo quinta e décimo séptima.

b) De acuerdo co artigo 149.1.8.^a da Constitución, as materias reguladas no artigo 28, punto 2, e no artigo 80, puntos 4 e 5.»

Vintecinco. Engádese unha disposición adicional décimo séptima á Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional décimo séptima. Obrigas de carácter fiscal do representante designado polas entidades de seguros que operen en libre prestación de servicios.

O representante designado no punto 1 do artigo 86 desta lei deberá cumplir, en nome da entidade aseguradora que opera en réxime de libre prestación de servicios, ademais das previstas no artigo 82 desta lei, as seguintes obrigas tributarias:

1.º Practicar retención ou ingreso á conta e ingresa-lo importe no Tesouro en relación coas operacións que se realicen en España nos termos previstos na normativa reguladora dos impostos sobre a renda das persoas físicas, sobre sociedades e sobre a renda de non residentes.

2.º Informa-la Administración tributaria en relación coas operacións que se realicen en España de conformidade co disposto na normativa reguladora dos impostos sobre a renda das persoas físicas, sobre sociedades e sobre a renda de non residentes.»

Vinteseis. O artigo 73 da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, pasa a te-la seguinte redacción:

«1. No Ministerio de Economía funcionará a Xunta Consultiva de Seguros e Fondos de Pensións como órgano colegiado administrativo asesor do

Ministerio de Economía nos asuntos concernentes á ordenación e supervisión dos seguros privados e de plans e fondos de pensións que se sometan á súa consideración. O informe que emita non será vinculante.

2. A Xunta Consultiva de Seguros e Fondos de Pensións será presidida polo director xeral de Seguros e Fondos de Pensións e dela formarán parte, como vocais desta, representantes da Administración xeral do Estado, asegurados e consumidores, entidades aseguradoras, entidades xestoras de fondos de pensións, mediadores de seguros titulados, organizacións sindicais e empresariais e corporacións de prestixio relacionadas co seguro privado, actuarios, peritos de seguros e comisarios de avarías, na forma que regulamentariamente se determine. Ademais, o presidente poderá solicita-la asistencia a esta doutras persoas ou entidades segundo a natureza dos asuntos que hai que tratar.»

Artigo segundo. Modificacións da Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro.

Efectúanse as seguintes modificacións na Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro:

Un. Créase un novo artigo 6 bis na Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro, coa seguinte redacción:

«Artigo 6 bis.

1. O tomador dun contrato de seguro celebrado a distancia, distinto do seguro sobre a vida, que sexa unha persoa física que actúe cun propósito alleo a unha actividade comercial ou profesional propia, terá a facultade unilateral de resolve-lo contrato sen indicación dos motivos e sen ningunha penalización, sempre que non acaece o evento danoso obxecto de cobertura, dentro do prazo de 14 días, contados desde a data de celebración do contrato ou desde o día en que o tomador reciba as condicións contractuais e a información esixida polo artigo 60 da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, se esta data é posterior.

O anterior non será de aplicación ós contratos de seguros de viaxe ou equipaxe dunha duración inferior a un mes, a aqueles cuns efectos que terminen antes do prazo a que se refire o punto anterior, nin ós que dean cumprimento a unha obriga de aseguramento do tomador.

2. A facultade unilateral de resolución do contrato deberá ser exercida polo tomador mediante comunicación dirixida ó asegurador a través dun soporte duradeiro, dispoñible e accesible para este e que permita deixar constancia da notificación. Esta comunicación farase de acordo coas instrucións que o tomador recibise de conformidade co previsto no punto 3 do artigo 60 da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados. A referida comunicación deberá ser expedida polo tomador do seguro antes de que venza o prazo indicado no punto anterior.

3. A partir da data en que se expida a comunicación a que se refire o punto anterior cesará a cobertura do risco por parte do asegurador e o tomador do seguro terá dereito á devolución da prima que pagase, salvo a parte correspondente ó período de tempo en que o contrato tivese vixencia. O asegurador disporá para isto dun prazo de 30 días contados desde o día que reciba a comunicación de rescisión.»

Dous. O artigo 83.a) da Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro, pasa a te-la seguinte redacción: «Artigo 83.a).

1. O tomador do seguro nun contrato de seguro individual de duración superior a seis meses que estipulase o contrato sobre a vida propia ou a dun terceiro terá a facultade unilateral de resolve-lo contrato sen indicación dos motivos e sen ningunha penalización dentro do prazo de 30 días seguintes á data na que o asegurador lle entregue a póliza ou documento de cobertura provisional.

Cando o contrato se celebrese a distancia, o prazo anterior contaráse a partir da data na que sexa informado o tomador de que o contrato se celebrou ou a partir do día en que o tomador reciba as condicións contractuais e a información esixida polo artigo 60 da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, se esta data é posterior.

Exceptúanse desta facultade unilateral de resolución os contratos de seguro en que o tomador asume o risco do investimento, así como os contratos en que a rendibilidade garantida estea en función de investimentos asignados neles.

2. A facultade unilateral de resolución do contrato deberá ser exercida polo tomador mediante comunicación dirixida ó asegurador a través dun soporte duradeiro, dispoñible e accesible para este e que permita deixar constancia da notificación. Tratándose dun contrato de seguro comercializado a distancia, a comunicación farase de acordo coas instruccións que o tomador recibise de conformidade co previsto no punto 3 do artigo 60 da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados. A referida comunicación deberá ser expedida polo tomador do seguro antes de que venza o prazo indicado no punto anterior.

3. A partir da data en que se expida a comunicación a que se refire o punto anterior cesará a cobertura do risco por parte do asegurador e o tomador do seguro terá dereito á devolución da prima que pagase, agás a parte correspondente ó período de tempo en que o contrato tivese vixencia. O asegurador disporá para isto dun prazo de 30 días contados desde o día que reciba a comunicación de rescisión.»

Tres. Engádense as seguintes disposicións adicionais á Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro:

«Disposición adicional primeira. Soporte duradeiro.

Sempre que esta lei esixa que o contrato de seguro ou calquera outra información relacionada con el conste por escrito, este requisito entenderase cumprido se o contrato ou a información se conteñen en papel ou outro soporte duradeiro que permita gardar, recuperar facilmente e reproducir sen cambios o contrato ou a información.

Disposición adicional segunda. Contratación a distancia.

Para os efectos desta lei enténdese por contrato a distancia todo contrato de seguro celebrado no marco dun sistema de prestación de servicios a distancia organizado polo asegurador, que utilice exclusivamente unha ou varias técnicas de comunicación a distancia ata a celebración dese contrato, incluída a propia celebración.

Entenderase por técnica de comunicación a distancia todo medio que poida utilizarse para a cele-

bración dun contrato de seguro entre o asegurador e o tomador sen que exista unha presencia física simultánea das partes.

As notificacións ou comunicacións realizadas a distancia, e moi especialmente nas que se utilicen técnicas electrónicas, telemáticas ou informáticas, deberán garantir a integridade da mensaxe, a súa autenticidade e a súa non alteración, debéndose utilizar mecanismos que garantan a constatación da data do envío e recepción da mensaxe, a súa accesibilidade, conservación e reproducción.

Disposición adicional terceira. Contratación electrónica.

Os contratos de seguro celebrados por vía electrónica producirán todos os efectos previstos polo ordenamento xurídico cando concorran o consentimento e os demais requisitos necesarios para a súa validez.

En canto á súa validez, proba de celebración e obrigas derivadas del suxeitaranse á normativa específica do contrato de seguro e á lexislación sobre servicios da sociedade da información e de comercio electrónico.»

Artigo terceiro. Modificacións da Lei sobre responsabilidade civil e seguro na circulación de vehículos de motor, texto refundido aprobado polo Decreto 632/1968, do 21 de marzo.

Modifícase a Lei sobre responsabilidade civil e seguro na circulación de vehículos de motor, texto refundido aprobado polo Decreto 632/1968, do 21 de marzo, nos seguintes termos:

Un. Introdúcense as seguintes modificacións no artigo 3 «Incumplimento da obriga de asegurarse»:

No último inciso da alínea b) do artigo 3:

«En todo caso, a non presentación a requirimento dos axentes da documentación acreditativa do seguro será sancionada con 60 euros de multa.»

No primeiro inciso da alínea c) do artigo 3:

«c) Sanción pecuniaria de 601 a 3.005 euros de multa graduada segundo que o vehículo circule ou non, a súa categoría, o servicio que preste, a gravidade do prexuízo causado, se é o caso, a duración da falta de aseguramento e a reiteración da mesma infracción.»

No terceiro inciso da alínea c) do artigo 3:

«O procedemento sancionador será o previsto na Lei sobre o tráfico, circulación de vehículos de motor e seguridade vial, na forma que regulamentariamente se determine e será instruído pola Xefatura de Tráfico correspondente. En todo caso as sancións de multa previstas poderán facerse efectivas antes de que se dicte resolución do expediente sancionador cunha reducción do 30 por cento sobre a contía correspondente que se consignase no boletín de denuncia polo axente ou, no seu defecto, na notificación posterior da dita denuncia polo instructor do expediente e isto sempre que se acrede mediante o recibo de prima a subscrición do seguro de responsabilidade civil do automóbil con anterioridade á data da denuncia.»

Dous. Modifícase a alínea b) do punto 1 do artigo 8 «Funcións do Consorcio de Compensación de Seguros», que pasa a te-la seguinte redacción:

«b) Indemniza-los danos ás persoas e nos bens ocasionados cun vehículo que teña o seu estacio-

namento habitual en España, así como os ocasiosados dentro do territorio español a persoas con residencia habitual en España ou a bens propiedade destas situados en España cun vehículo con estacionamento habitual nun terceiro país non asinante do Convenio Multilateral de Garantía, en ámbolos casos cando este vehículo non estea asegurado.»

Tres. A táboa VI, «Clasificacións e valoración de secuelas», do anexo (sistema para a valoración dos danos e perdas causados ás persoas en accidentes de circulación) da Lei sobre responsabilidade civil e seguro na circulación de vehículos de motor, texto refundido aprobado polo Decreto 632/1968, do 21 de marzo, queda redactada nos seguintes termos:

TÁBOA VI

Clasificacións e valoración de secuelas

ÍNDICE

Capítulo 1. Cabeza.

Cranio e encéfalo.

Cara:

Sistema osteoarticular.

Boca.

Nariz.

Sistema olfactivo e gustativo.

Sistema ocular.

Sistema auditivo.

Capítulo 2. Tronco.

Columna vertebral e pelve.

Pescozo (órganos).

Tórax.

Abdome e pelve (órganos e vísceras).

Capítulo 3. Aparello cardiovascular.

Corazón.

Vascular periférico.

Capítulo 4. Extremidade superior e cintura escapular.

Ombro.

Clavícula.

Brazo.

Cóbado.

Antebrazo e pulso.

Man.

Capítulo 5. Extremidade inferior e cadeira.

Dismetrías.

Cadeira.

Coxa.

Xeonillo.

Perna.

Nocello.

Pé.

Capítulo 6. Medula espiñal e pares craniais.

Medula espiñal.

Nervios craniais.

Capítulo 7. Sistema nervioso periférico.

Membros superiores.

Membros inferiores.

Capítulo 8. Sistema endócrino.

Capítulo especial. Prexuízo estético.

Regras de carácter xeral:

1. A puntuación outorgada a cada secuela, segundo criterio clínico e dentro da marxe permitida, terá en conta a súa intensidade e gravidade desde o punto de vista físico ou biolóxico-funcional, sen tomar en consideración a idade, sexo ou profesión.

2. Unha secuela debe ser valorada unha soa vez, áinda que a súa sintomatoloxía se encontre descrita en varios puntos da táboa, sen prexuízo do establecido respecto do prexuízo estético. Non se valorarán as secuelas que estean incluídas e/ou se deriven doutra, áinda que estean descritas de forma independente.

3. As denominadas secuelas temporais, é dicir, aquelas que están chamadas a curarse a curto ou medio prazo, non teñen a consideración de lesión permanente, pero téñense que valorar de acordo coas regras da alínea a) da táboa V, computando, se é o caso, o seu efecto impeditivo ou non e con base no cálculo razonable da súa duración, despois de alcanzarse a estabilización lesional.

Descripción das secuelas	Puntuación
CAPÍTULO 1: CABEZA	
Cranio e encéfalo	
Perda de substancia ósea:	
Que non require cranioplastia	1-5
Que require cranioplastia	5-15
Síndromes neurolóxicas de orixe central:	
Síndromes non motoras:	
Afasia:	
Motora (Broca)	25-35
Sensitiva (Wernicke)	35-45
Mixta	50-60
Amnesia:	
De fixación ou anterógrada (incluída en deterioración das funcións cerebrais superiores integradas).	
De evocación ou retrógrada (incluída na síndrome poscommocional).	
Epilepsia:	
Parciais ou focais:	
Simples sen antecedentes, en tratamento e con evidencia electroencefalográfica	1-10
Complexas	10-20

Descripción das secuelas	Puntuación
Xeneralizadas:	
Ausencias sen antecedentes e controlada medicamente	5
Tónico-clónicas:	
Ben controlada medicamente	15
Non controlada medicamente:	
Con dificultade nas actividades da vida diaria	55-70
Impedindo as actividades da vida diaria	80-90
Deterioración das funcións cerebrais superiores integradas, acreditado mediante probas específicas (<i>Outcome Glasgow Scale</i>):	
Leve (limitación leve das funcións interpersonais e sociais da vida diaria)	10-20
Moderado (limitación moderada dalgunhas, pero non de tódalas funcións interpersonais e sociais da vida cotiá; existe necesidade de supervisión das actividades da vida diaria)	20-50
Grave (limitación grave que impide unha actividade útil en case tódalas funcións sociais e interpersonais diárias; require supervisión continua e restricción ó fogar ou a un centro)	50-75
Moi grave (limitación grave de tódalas funcións diárias que require unha dependencia absoluta doutra persoa, non é capaz de coidar de si mesmo)	75-90
Fístulas osteodurais	1-10
Síndromes extrapiramidais (valorar segundo alteracións funcionais).	
Derivación ventrículo-peritoneal, ventrículo-vascular (por hidrocefalia postraumática) segundo alteración funcional	15-25
Estado vexetativo persistente	100
Síndrome cerebelosa unilateral	50-55
Síndrome cerebelosa bilateral	75-95
Síndromes motoras:	
Disartria	10-20
Ataxia	10-35
Apraxia	10-35
Hemiplexia (segundo dominancia)	80-85
Hemiparexia (segundo dominancia):	
Leve	15-20
Moderada	20-40
Grave	40-60
Outros déficit motores de extremidades de orixe central: asimilar e valorar conforme os supostos indicados nas mesmas lesións de orixe medular (os valores maiores outorgaranse segundo dominancia e existencia de espasticidade).	
Síndromes psiquiátricas:	
Trastornos da personalidade:	
Síndrome poscomocional (cefaleas, vertexes, alteracións do sono, da memoria, do carácter, da libido) .	5-15
Trastorno orgánico da personalidade:	
Leve (limitación leve das funcións interpersonais e sociais diárias)	10-20
Moderado (limitación moderada dalgunhas, pero non de tódalas funcións interpersonais e sociais da vida cotiá, existe necesidade de supervisión das actividades da vida diaria)	20-50
Grave (limitación grave que impide unha actividade útil en case tódalas funcións sociais e interpersonais diárias, require supervisión continua e restricción ó fogar ou a un centro)	50-75
Moi grave (limitación grave de tódalas funcións diárias que require unha dependencia absoluta doutra persoa: non é capaz de coidar de si mesmo)	75-90
Trastorno do humor:	
Trastorno depresivo reactivo	5-10
Trastornos neuróticos:	
Por estrés postraumático	1-3
Outros trastornos neuróticos	1-5
Agravacións:	
Agravación ou desestabilización de demencia non traumática (inclúe demencia senil)	5-25
Agravación ou desestabilización doutros trastornos mentais	1-10

Descripción das secuelas	Puntuación
Cara	
<i>Sistema osteoarticular</i>	
Alteración traumática da oclusión dental por lesión inoperable (consolidación viciosa, pseudoartrose do maxilar inferior e/ou superior, perda de substancias, etc.).	
Con contacto dental:	
Unilateral	5-15
Bilateral	1-5
Sen contacto dental	15-30
Deterioración estructural de maxilar superior e/ou inferior (sen posibilidade de reparación). Valorar segundo a repercusión funcional sobre a mastigación	40-75
Perda de substancia (padal duro e brando):	
Sen comunicación con cavidade nasal	20-25
Con comunicación con cavidade nasal (inoperable)	25-35
Limitación da apertura da articulación témporo-mandibular (de 0 a 45 mm) segundo a súa repercusión	1-30
Luxación recidivante da articulación témporo-mandibular:	
Luxación entre os 20-45 mm de apertura	5-10
Luxación entre os 0-20 mm de apertura	10-25
Subluxación recidivante da articulación témporo-mandibular	1-5
Material de osteosíntese	1-8
<i>Boca</i>	
Dentes (perda completa traumática):	
Dun incisivo	1
Dun cairo	1
Dun premolar	1
Dun molar	1
Lingua:	
Trastornos cicatriciais (cicatrices retráctiles da lingua que orixinan alteracións funcionais (tras reparación cirúrxica)	1-5
Amputación:	
Parcial:	
Menos do 50 por cento	5-20
Máis do 50 por cento	20-45
Total	45
Alteración parcial do gusto	5-12
<i>Nariz</i>	
Perda do nariz:	
Parcial	5-25
Total	25
Alteración da respiración nasal por deformidade ósea ou cartilaxinosa	2-5
Sinusite crónica posttraumática	5-12
<i>Sistema olfactivo e gustativo</i>	
Disosmia	2
Hiposmia	3-6
Anosmia	7
Anosmia con alteracións gustativas	7-10
<i>Sistema ocular</i>	
Globo ocular:	
Ablación dun globo ocular	30
Ablación de ámbolos globos oculares	90
Esclerocórnea:	
Leucoma (valorar segundo a perda de campo visual).	
Iris:	
Alteracións posttraumáticas de iris (valora-la perda da agudeza visual e engadir de 1-5 puntos en caso de trastorno da acomodación)	1-5

Descripción das secuelas	Puntuación
Cristalino: Catarata postraumática inoperable (valores segundo a agudeza visual). Afaquia unilateral tras fracaso cirúrxico; valorar segundo o trastorno da agudeza visual (ver táboas A e B adxuntas e combinar valores obtidos) e engadir 5 puntos. Colocación de lente intraocular	5
Anexos oculares: Músculos: parálise dun ou varios músculos (ver pares craniais). Entropión, triquiasis, ectropio, cicatrices viciosas	1-10
Maloclusión palpebral. Unilateral	1-6
Bilateral	6-15
Ptose palpebral: Unilateral (engadir perda do campo visual)	2-8
Bilateral (engadir perda do campo visual)	8-16
Alteracións constantes e permanentes da secreción lacrimal (por exceso ou por defecto). Unilateral	1-6
Bilateral	6-12
Manifestacións hiperestésicas ou hispoestésicas	1-5
Campo visual:	
Visión periférica: Hemianopsias: Homonómicas	35-45
Heterónimas Nasal	40-50
Temporal	30-40
Cuadrantanopsias: Nasal inferior	10-20
Nasal superior	3-8
Temporal inferior	3-8
Temporal superior	2-7
Escotomas xustacentrais	5-20
Visión central: Escotoma central	15-20
Función óculo-motriz:	
Diplopía: En posicións altas da mirada —menos de 10° de desviación—	1-10
No campo lateral —menos de 10° de desviación—	5-15
Na parte inferior do campo visual —menos de 10° de desviación—	10-20
En tódalas direccións, obligando a ocluír un ollo —desviación de más de 10°—	20-25
Agudeza visual: Déficit da agudeza visual (consultar táboas A e B adxuntas e combina-los seus valores). Perda de visión dun ollo	25
Nota: se o ollo afectado polo traumatismo tiña anteriormente algún déficit visual, a taxa de agravación será a diferencia entre o déficit actual e o existente.	
Cegueira	85
<i>Sistema auditivo</i>	
Deformación importante do pavillón auditivo ou perda:	
Unilateral	1-4
Bilateral	4-8

Descripción das secuelas	Puntuación
Acúfenos	1-3
Vertixes (obxectivadas cos test correspondentes):	
Espirádicos	1-3
Persistentes	15-30
Déficit da agudeza auditiva (ver táboa C)	1-70
Nota: se o oído afectado polo traumatismo tiña anteriormente algún déficit da audición, a taxa de agravación será a diferencia entre o déficit actual e o existente.	
CAPÍTULO 2: TRONCO	
Columna vertebral e pelve	
Artrose postraumática sen antecedentes	1-8
Agravación da artrose previa ó traumatismo	1-5
Osteíte vertebral postraumática sen afectación medular	30-40
Material de osteosíntese en columna vertebral	5-15
Fractura acuñamento anterior/esmagamento:	
Menos de 50 por cento da altura da vértebra	1-10
Máis do 50 por cento da altura da vértebra	10-15
Cadro clínico derivado de hernia/s ou protusión/es discal/is operada/s ou sen operar; considérase globalmente todo o segmento afectado da columna (cervical, torácica ou lumbar)	1-15
Alteracións da estética vertebral posfractura (valor segundo o arco de curvatura e os graos)	1-20
Alxias postraumáticas:	
Sen compromiso radicular	1-5
Con compromiso radicular	5-10
Columna cervical:	
Limitación da mobilidade da columna cervical	5-15
Síndrome postraumática cervical (cervicalxia, mareos, vertixes, cefaleas)	1-8
Columna toracolumbar:	
Limitación da mobilidade da columna toracolumbar	2-25
Sacro e pelve:	
Disxunción pública e sacroilíaca (segundo a afectación sobre estética vertebral e función locomotriz)	5-12
Estreiteza pélvica con imposibilidade de parto por vía natural	5-10
Pescozo (órganos)	
Farinxe:	
Estenose con obstáculo á deglutición	12-25
Esófago:	
Divertículos esofágicos postraumáticos	15-20
Trastornos da función motora	15-20
Hernia de hiato esofágica (segundo o trastorno funcional)	2-20
Fístula esófago-traqueal inoperable	10-35
Fístula externa	10-25
Larinxe:	
Estenose:	
Estenoses cicatriciais que determinen disfonía	5-12
Estenoses cicatriciais que determinen dispnea de esforzo sen posibilidade de prótese	15-30
Parálise:	
Parálise dunha corda vocal (disfonía)	5-15
Parálise de dúas cordas vocais (afonía)	25-30
Traquea:	
Traqueotomizado con necesidade permanente de cánula	35-45
Estenose traqueal (valorar insuficiencia respiratoria).	
Tórax	
Sistema óseo:	
Fractura de costelas/esterno con neuralxias intercostais esporádicas e/ou persistentes	1-6

Descripción das secuelas	Puntuación
Parénquima pulmonar:	
Secuelas postraumáticas pleurais segundo repercusión funcional	10-15
Resección:	
R. parcial dun pulmón (engadir valoración de insuficiencia respiratoria)	5
R. total ou parcial dun pulmón (pneumonectomía) (engadir valoración de insuficiencia respiratoria)	12
Parálise do nervio frénico (valorarase a insuficiencia respiratoria).	
Función respiratoria:	
Insuficiencia respiratoria restrictiva (cuantificar segundo espirometría):	
Restricción tipo I (100-80 por cento)	1-10
Restricción tipo II (80-60 por cento)	10-30
Restricción tipo III (60-50 por cento)	30-60
Restricción tipo IV (< 50 por cento)	60-90
Mamas:	
Mastectomía:	
Unilateral	5-15
Bilateral	15-25
Abdome e pelve (órganos e vísceras)	
Estómago:	
Gastrectomía:	
Parcial	5-15
Subtotal	15-30
Total	45
Intestino delgado:	
Fístulas:	
Sen trastorno nutritivo	3-15
Con trastorno nutritivo	15-30
Xexunectomía parcial ou total (segundo a repercusión funcional)	5-60
Intestino grosso:	
Colectomía:	
Parcial:	
Sen trastorno funcional	5
Con trastorno funcional	5-30
Total	60
Sigma, recto e ano:	
Incontinencia con ou sen prolapo	20-50
Colostomía	40-50
Fígado:	
Alteracións hepáticas:	
Leve (sen trastornos da coagulación nin citólise, pero con colestanase)	1-15
Moderada (ligeira alteración da coagulación e/ou signos mínimos de citólise)	15-30
Grave (alteración severa da coagulación, citólise e colestanase)	30-60
Lobectomía hepática sen alteración funcional	10
Extirpación vesícula biliar	5-10
Fístulas biliares	15-30
Páncreas:	
Alteracións postraumáticas	1-15
Bazo:	
Esplenectomía:	
Sen repercusión hemato-inmunoloxica	5
Con repercusión hemato-inmunoloxica	10-15

Descripción das secuelas	Puntuación
Hernias e adherencias (inoperables):	
Inguinal, crural, epigástrica	10-20
Adherencias peritoneais	8-15
Eventraciones	10-20
Ril:	
Nefrectomía:	
Nefrectomía unilateral parcial-total (valorar la insuficiencia renal se procede)	20-25
Nefrectomía bilateral	70
Insuficiencia renal (valorar segundo o aclaramiento de creatinina e alteracións subsecuentes):	
Grao I: 120-90 ml/min	5-10
Grao II: 90-60 ml/min	10-20
Grao III: 60-30 ml/min	20-40
Grao IV: < de 30 ml/min	40-70
Vexiga:	
Retención crónica de urina: sondaxes obligadas	10-20
Incontinencia urinaria:	
De esforzo	2-15
Permanente	30-40
Uretra:	
Estreiteza sen infección nin insuficiencia renal	2-8
Uretrite crónica	2-8
Aparello xenital masculino:	
Desestructuración do pene (inclúe disfunción eréctil):	
Sen estreitamento do meato	30-40
Con estreitamento do meato	40-50
Perda traumática:	
Dun testículo	20-30
De dous testículos	40
Varicocele	2-10
Impotencia (segundo a repercusión funcional)	2-20
Aparello xenital feminino:	
Lesións vulvares e vaxinais que dificulten ou imposibiliten o coito (segundo a repercusión funcional)	20-30
Perda do útero:	
Antes da menopausa	40
Despois da menopausa	10
Ovarios:	
Perda dun ovario	20-25
Perda de dous ovarios	40
CAPÍTULO 3: APARELLO CARDIOVASCULAR	
Corazón	
Insuficiencia cardíaca:	
Grao I: dispnea de grandes esfuerzos (fracción de ejecución: 60 por cento-50 por cento)	1-10
Grao II: dispnea de moderados esfuerzos (fracción de ejecución: 50 por cento-40 por cento)	10-30
Grao III: dispnea de pequeños esfuerzos (fracción de ejecución: 40 por cento-30 por cento)	30-60
Grao IV: dispnea de reposo (fracción de ejecución: < de 30 por cento)	60-90
Próteses valvulares	20-30
Secuelas tras traumatismo cardíaco (sen insuficiencia cardíaca)	1-10
Vascular periférico	
Aneurismas de orixe traumática operada (valorar segundo o grao de incapacidade que ocasione no punto correspondente):	
Trastornos venosos de orixe posttraumática:	
Flebite ou traumatismos venosos en pacientes con patología venosa previa:	
Leve (apreciación de varices e pigmentación)	1-8
Moderado (aparición de edema, eccema, dor e celulite indurada)	9-15

Descripción das secuelas	Puntuación
Grave (aparición de úlceras e trastornos tróficos graves)	20-30
Trastornos arteriais de orixe posttraumática:	
Claudicación intermitente e frialdade (segundo a repercusión funcional)	1-15
Claudicación intermitente, frialdade e trastornos tróficos (segundo a repercusión funcional)	15-25
Fístulas arteriovenosas de orixe posttraumática:	
Sen repercusión rexional ou xeral	1-20
Con repercusión rexional (edemas, varices ...)	20-40
Con repercusión xeral (valorar segundo a insuficiencia cardíaca).	
Linfedema	10-15
Material substitutivo e/ou prótese	20-30

CAPÍTULO 4: EXTREMIDADE SUPERIOR E CINTURA ESCAPULAR

Nota: a puntuación dunha ou varias secuelas correspondentes a unha articulación, membro, aparello ou sistema (no caso de que sexan varias secuelas tras utilizar a fórmula de incapacidades concorrentes), nunca poderá superarla que corresponda pola perda total, anatómica e/ou funcional desta articulación, membro, aparello ou sistema.

Ombro

Desarticulación/amputación do ombro:

Unilateral	55-60
Bilateral	90

Ombro oscilante (pseudoartrose, reseccións e amplas perdidas de substancia e resección da cabeza umeral). Abolición total da mobilidade do ombro (anquilose e artrodese):

En posición funcional	20
En posición non funcional	25

Limitación da mobilidade (valorarase o arco de movemento posible):

Abducción (N: 180°):

Move más de 90°	1-5
Move más de 45° e menos de 90°	5-10
Move menos de 45°	10-15

Aducción (N: 30°)

Flexión anterior (N: 180°) (valorarase o arco de movemento posible):

Move más de 90°	1-5
Move más de 45° e menos de 90°	5-10
Move menos de 45°	10-15

Flexión posterior (extensión) (N: 40°)

Rotación:

Externa (N: 90°)	1-5
Interna (N: 60°)	1-6

Luxación recidivante do ombro inoperable (segundo a repercusión funcional)

Osteoartrite séptica crónica (segundo a limitación funcional)

Artrose posttraumática e/ou ombro doloroso

Agravación dunha artrose previa

Prótese total do ombro (segundo as súas limitacións funcionais, as cales están incluídas)

Material de osteosíntese

Clavícula

Luxación acromioclavicular/esternoclavicular (inoperables)

Pseudoartrose clavícula inoperable (segundo as limitacións funcionais)

Material de osteosíntese

1-5

5-10

1-3

Brazo

Amputación a nivel de úmero:

Unilateral	45-50
Bilateral	80

Descripción das secuelas	Puntuación
Consolidacións en rotación e/ou angulacións do úmero superiores a 10°	1-5
Pseudoartrose de úmero inoperable:	
Sen infección activa	15
Con infección activa	20
Osteomielite activa de úmero	15
Acurtamento/alongamento do membro superior maior de dous centímetros	1-5
Material de osteosíntese	1-5
Cóbado	
Amputación-desarticulación do cóbado	40-45
Anquilose-artrodese de cóbado:	
En posición funcional	10-20
En posición non funcional	20-30
Limitación da mobilidade (graos): considérase a posición neutra (funcional) co brazo a 90°. Desde esa posición, o arco de máxima flexión é de 60° e o da extensión máxima é de 90°.	
Limitación da flexión:	
Move menos de 30°	5-15
Move más de 30°	1-5
Limitación da extensión:	
Move menos de 60°	5-15
Move más de 60°	1-5
Os movementos de prono-supinación valóranse no punto antebrazo e pulso.	
Osteoartrite séptica crónica (segundo a limitación funcional)	20-25
Artrose postraumática e/ou cóbado doloroso	1-5
Agravación dunha artrose previa	1-5
Próteses de cóbado (segundo as súas limitacións funcionais, as cales están incluídas)	15-20
Material de osteosíntese	1-4
Antebrazo e pulso	
Amputación antebrazo:	
Unilateral	40-45
Bilateral	70-75
Extirpación da cabeza do radio (inclúese a limitación funcional)	1-5
Anquilose/artrodese do pulso:	
En posición funcional	8-10
En posición non funcional	10-15
Limitación da mobilidade do pulso (graos):	
Pronación (N: 90°)	1-5
Supinación (N: 90°)	1-5
Flexión (N: 80°)	1-7
Extensión (N: 70°)	1-8
Inclinación radial (N: 25°)	1-3
Inclinación cubital (N: 45°)	1-3
Consolidacións en rotación e/ou angulacións do antebrazo superiores a 10°	1-3
Pseudoartrose inoperable de cúbito e radio:	
Sen infección activa	18-20
Con infección activa	20-25
Pseudoartrose inoperable de cúbito:	
Sen infección activa	8-10
Con infección activa	10-15
Pseudoartrose inoperable de radio:	
Sen infección activa	6-8
Con infección activa	8-12
Luxación radio-cubital distal inveterada (segundo a limitación funcional)	1-7

Descripción das secuelas	Puntuación
Retracción isquémica de Volkmann	30-35
Artrose postraumática e/ou antebrazo-pulso doloroso	1-5
Material de osteosíntese	1-4
Man	
Campo e metacampo:	
Amputación dunha man (á altura do campo ou metacampo):	
Unilateral	35-40
Bilateral	65
Pseudoartrose inoperable de escafoide	6
Síndrome residual postalgodistrofia de man	1-5
Material de osteosíntese	1-3
Dedos:	
Amputación completa do primeiro dedo:	
Unilateral	15-20
Bilateral	32
Amputación completa da falanxe distal do primeiro dedo	8-10
Amputación completa do segundo dedo:	
Unilateral	8-10
Bilateral	18
Amputación completa da falanxe distal do segundo dedo	5-6
Amputación completa da falanxe media e distal do segundo dedo	6-7
Amputación completa do 3.º, 4.º ou 5.º dedo (por cada dedo)	6-7
Amputación completa da falanxe distal do 3.º, 4.º ou 5.º dedo (por cada dedo)	3-4
Amputación completa da falanxe media e distal do 3.º, 4.º ou 5.º dedo (por cada dedo)	5-6
Anquilose/artrodese do primeiro dedo (inclúense o conxunto das articulacións):	
En posición funcional	7-10
En posición non funcional	10-15
Anquilose/artrodese do segundo dedo (inclúise o conxunto das articulacións):	
En posición funcional	4-5
En posición non funcional	5-8
Anquilose/artrodese de 3.º, 4.º ou 5.º dedo (inclúise o conxunto das articulacións):	
En posición funcional	2-4
En posición non funcional	4-6
Limitación da mobilidade das articulacións metacampo-falánxicas:	
Primeiro dedo	1-5
Resto dedos (por cada dedo)	1-2
Limitación da mobilidade da articulación carpo-metacarpiana do primeiro dedo	1-5
Limitación funcional das articulacións interfalánxicas:	
Primeiro dedo	1-3
Resto dos dedos (por cada articulación)	1
Artrose postraumática e/ou dor na man	1-3

CAPÍTULO 5: EXTREMIDADE INFERIOR E CADEIRA

Nota: a puntuación dunha ou varias secuelas correspondentes a unha articulación, membro, aparello ou sistema (no caso de que sexan varias secuelas tras utilizarla fórmula de incapacidades concorrentes) nunca poderá superar-la que corresponda pola perda total, anatómica e/ou funcional desta articulación, membro, aparello ou sistema.

Dismetrías

Acurtamento da extremidade inferior:	
Inferior a 3 centímetros	3-12
De 3 a 6 centímetros	12-24
De 6 a 10 centímetros	24-40

Descripción das secuelas	Puntuación
Cadeira	
Desarticulación/amputación:	
Unilateral	60-70
Bilateral	90-95
Arquilose/artrodese:	
En posición funcional	25
En posición non funcional	25-35
Limitación de mobilidade (valorarase o arco de movemento posible):	
Flexión (N: 120°):	
Move más de 90°	1-5
Move más de 45° e menos de 90°	5-10
Move menos de 45°	10-15
Extensión (N: 20°)	1-5
Abducción (N: 60°):	
Move más de 30°	1-3
Move menos de 30°	3-6
Aducción (N: 20°)	1-3
Rotación externa (N: 60°):	
Move más de 30°	1-3
Move menos de 30°	3-6
Rotación interna (N: 30°)	1-3
Osteoartrite séptica crónica (segundo a limitación funcional)	20-35
Artrose postraumática (inclúe as limitacóns funcionais e a dor)	1-10
Coxalxia postraumática inespecífica	1-10
Necrose de cabeza femoral	20-25
Agravación de artrose previa	1-5
Prótese:	
Parcial (segundo as súas limitacóns funcionais, as cales están incluídas)	15-20
Total (segundo as súas limitacóns funcionais, as cales están incluídas)	20-25
Material de osteosíntese	1-10
Coxa	
Amputación de fémur:	
Unilateral, no nivel de diafisario ou do xeonlllo	50-60
Bilateral, no nivel de diafisario ou dos xeonlllos	85-90
Pseudoartrose de fémur inoperable:	
Sen infección activa	30
Con infección activa	40
Consolidacóns en rotación e/ou angulacóns:	
De 1° a 10°	1-5
Máis de 10°	5-10
Osteomielite crónica de fémur	20
Material de osteosíntese	1-10
Xeonlllo	
Anquilose/artrodese de xeonlllo:	
En posición funcional	20
En posición non funcional	20-30
Limitación de mobilidade:	
Flexión (N: 135°):	
Move más de 90°	1-5
Move más de 45° e menos de 90°	5-10
Move menos de 45°	10-15

Descripción das secuelas	Puntuación
Extensión:	
Move menos de 10°	4-10
Move más de 10°	1-3
Osteoartrite séptica crónica (segundo a limitación funcional)	20-35
Artrose postraumática (refírese ás articulacións fémoro-tibial e fémoro-patelar e inclúe as limitacións funcionais e a dor)	1-10
Gonalxia postraumática inespecífica/agravación dunha artrose previa	1-5
Lesións de ligamentos:	
Ligamentos laterais (operados ou non) con sintomatoloxía	1-10
Ligamentos cruzados (operados ou non) con sintomatoloxía	1-15
Secuelas de lesións meniscais (operadas ou non operadas) con sintomatoloxía	1-5
Prótese de xeonillo:	
Parcial (incluíndo limitacións funcionais)	15-20
Total de xeonillo (incluíndo limitacións funcionais)	20-25
Material de osteosíntese	1-5
Rótula:	
Extirpación da rótula (patelectomía):	
Parcial (patelectomía parcial)	1-10
Total (patelectomía total)	15
Luxación recidivante inoperable	1-10
Condropatía rotuliana postraumática	1-5
Material de osteosíntese	1-3
Perna	
Amputación:	
Amputación unilateral	55-60
Amputación bilateral	80-85
Pseudoartrose de tibia inoperable:	
Sen infección	25
Con infección activa	30
Consolidacións en rotación e/ou angulacións:	
De 1° a 10°	1-5
Máis de 10°	5-10
Osteomielite de tibia	20
Material de osteosíntese	1-6
Nocello	
Amputación a nivel tibiotarsiano ou do tarso:	
Unilateral	30-40
Bilateral	60-70
Anquilose/artrodese tibiotarsiana:	
En posición funcional	12
En posición non funcional	12-20
Limitación da mobilidade (valorarase segundo o arco do movemento posible):	
Flexión plantar (N: 45°)	1-7
Flexión dorsal (N: 25°)	1-5
Inestabilidade do nocello por lesión ligamentosa	1-7
Síndrome residual postalgodistrofia de xeonillo/pé	5-10
Artrose postraumática (inclúe as limitacións funcionais e a dor)	1-8

Descripción das secuelas	Puntuación
Agravación dunha artrose previa	1-5
Material de osteosíntese	1-3
Pé	
Amputación de metatarso e tarso:	
Unilateral	15-30
Bilateral	30-60
Triple artrodese/anquilose	10
Anquilose/artrodese subastragalina	5-8
Limitación de mobilidade:	
Inversión (N: 30°)	1-3
Eversión (N: 20°)	1-3
Abducción (N: 25°)	1-3
Aducción (N: 15°)	1-3
Artrose postraumática subastragalina	1-5
Talaxia/metatarsalia postraumática inespecíficas	1-5
Pseudoartrose astrágalo inoperable	10-15
Deformidades postraumáticas do pé (valgo, varo, etc.)	1-10
Material de osteosíntese	1-3
Dedas:	
Amputación da primeira deda	10
Amputación do resto das dedas (por cada deda)	3
Amputación da segunda falanxe da primeira deda	3
Amputación da segunda e da terceira falanxe do resto das dedas (por cada deda)	1
Limitación funcional da articulación metatarso-falánxica:	
Primeira deda	2
Resto das dedas	1
Material de osteosíntese	1

CAPÍTULO 6: MEDULA ESPIÑAL E PARES CRANIAIS**Medula espiñal**

Tetraplexía:	
Por riba de C4 (ningunha mobilidade. suxeito sometido a respirador automático)	100
Tetraplexía C5-C6 (mobilidade de cintura escapular)	95
Tetraplexía C7-C8 (pode utilizar membros superiores. Posible a sedestación)	90
Tetraparesia:	
Leve (segundo teña ou non afectación de esfínteres)	40-50
Moderada (segundo teña ou non afectación de esfínteres)	60-70
Grave (segundo teña ou non afectación de esfínteres)	75-85
Paraplexía:	
Paraplexía D1-D5	85
Paraplexía D6-D10	80
Paraplexía D11-L1	75
Síndrome medular transversa L2-L5 (a marcha é posible con aparellos, pero sempre tendo o recurso da cadeira de rodas)	75
Síndrome de hemisección medular (Brown-Sequard):	
Leve	20-30
Moderada	30-50
Grave	50-70
Síndrome de cola de cabalo:	
Síndrome completa (inclúe trastornos motores, sensitivos e de esfínteres)	50-55
Síndrome incompleta (inclúe posibles trastornos motores, sensitivos e de esfínteres):	
Alto (níveis L1, L2, L3)	35-45
Medio (por debaixo de L4 hasta S2)	25-35
Baixo (por debaixo de S2)	15-20

Descripción das secuelas	Puntuación
Monoparesia de membro superior:	
Leve	15-18
Moderada	18-21
Grave	21-25
Monoparesia de membro inferior:	
Leve	15
Moderada	25
Grave	30
Paraparesia de membros superiores ou inferiores:	
Leve	30-40
Moderada	50-55
Grave	60-65
Paresia dun grupo muscular	5-25
Monoplexia dun membro inferior ou superior	40-60
Nervios craniais	
I. Nervio olfactivo (ver capítulo 1).	
II. Nervio óptico (segundo defecto visual).	
III. Motor ocular común:	
Parálise completa (diplopía, midríase paralítica que obriga á oclusión, ptose)	25
Paresia (valorar segundo diplopía).	
IV. Motor ocular interno ou patético:	
Parálise completa: diplopía de campos inferiores	10
Paresia (valorar segundo diplopía).	
V. Nervio trixémino:	
Dores intermitentes	2-12
Dores continuas	15-30
Parálise suborbitaria. Impo/anestesia rama oftálmica	5-10
Parálise inferior. Impo/anestesia rama maxilar	5-10
Parálise lingual. Impo/anestesia rama dento-mandibular	5-10
VI. Motor ocular externo:	
Parálise completa	5
Paresia (segundo diplopía).	
VII. Nervio facial:	
Tronco:	
Parálise	20
Paresia	5-15
Ramas:	
Parálise	5-12
Paresia	2-5
Impo/anestesia de dous tercios anteriores da lingua	2-5
VIII. Nervio auditivo (ver capítulo 1).	
IX. Nervio glosofaríngeo:	
Parálise (segundo trastorno funcional)	1-10
Paresia (segundo trastorno funcional)	1-5
Dores	10-15
X. Parálise nervio pneumogástrico ou vago:	
Leve	1-5
Moderada	5-15
Grave (valorar segundo o trastorno funcional)	15-25

Descripción das secuelas	Puntuación
XI. Nervio espinal	5-20
XII. Nervio hipogloso	5-10
Parálise:	
Parálise unilateral	7-10
Parálise bilateral	20
Paresia	1-7
CAPÍTULO 7: SISTEMA NERVIOSO PERIFÉRICO	
Membros superiores	
Parálise:	
Nervio circunflexo	10-15
Nervio músculo cutáneo	10-12
Nervio subescapular	6-10
Nervio mediano:	
No nível do braço	30-35
No nível do antebraço-pulso	10-15
Nervio cubital:	
No nível do braço	25-30
No nível do antebraço-pulso	10-15
Nervio radial:	
No nível do braço	25-30
No nível do antebraço-pulso	20-25
Plexo braquial, raíces C5-C6	45-55
Plexo braquial, raíces C7-C8-D1	30-45
Paresias:	
Nervio circunflexo	2-8
Nervio músculo cutáneo	2-10
Nervio subescapular	2-5
Nervio mediano	10-15
Nervio cubital	10-12
Nervio radial	12-15
Parestesias:	
De partes acras	1-5
Membros inferiores	
Nota: indícanse en paréntese as acepcions de uso común en español.	
Parálise:	
Nervio femoral (nervio crural)	25
Nervio obturador	4
Nervio glúteo superior	4
Nervio glúteo inferior	6
Nervio ciático (nervio ciático común)	40
Nervio peroneo común (nervio ciático poplítico externo)	18
Nervio peroneo superficial (nervio músculo cutáneo)	3
Nervio peroneo profundo (nervio tibial anterior)	8
Nervio tibial (nervio ciático poplítico interno)	22

Descripción das secuelas	Puntuación
Paresias:	
Nervio femoral (nervio crural)	6-12
Nervio obturador	2-3
Nervio glúteo superior	1-2
Nervio glúteo inferior	2-3
Nervio ciático (nervio ciático común)	12-18
Nervio peroneo común (nervio ciático poplíteo externo)	7-12
Nervio peroneo superficial (nervio músculo cutáneo)	1
Nervio peroneo profundo (nervio tibial anterior)	2-4
Nervio tibial (nervio ciático poplíteo interno)	5-8
Neuralxias:	
Do nervio ciático	10-30
Do nervio femoral	5-15
Parestesias:	
De partes acras	1-3
CAPÍTULO 8: TRASTORNOS ENDÓCRINOS	
Valorarase en función das necesidades terapéuticas e das complicacións posibles a longo prazo.	
Hipofunción pituitaria-hipotalámica anterior (déficit de TSH e ACTH)	10-20
Lesións de neurohipófise (diabete insípida)	15-30
CAPÍTULO ESPECIAL: PREXUÍZO ESTÉTICO	
Lixeiro	1-6
Moderado	7-12
Medio	13-18
Importante	19-24
Bastante importante	25-30
Importantísimo	31-50

Regras de utilización.

1. O prexuízo estético consiste en calquera modificación pexorativa que afecta a imaxe da persoa; constitúe unha dimensión diversa do prexuízo fisiolóxico que lle serve de substrato; refírese tanto á súa expresión estética como dinámica.

2. O prexuízo fisiolóxico e o prexuízo estético constitúen conceptos prexudiciais diversos. Cando un menoscabo permanente de saúde supón, pola súa vez, a existencia dun prexuízo estético, tense que fixar separadamente a puntuación que corresponda a un e a outro, sen que a asignada á secuela fisiolóxica incorpore a ponderación da súa repercusión antiestética.

3. O prexuízo fisiolóxico e o prexuízo estético téñense que valorar separadamente e, adxudicada a puntuación total que corresponda a cada un, tense que efectua-la valoración que lles corresponda de acordo coa táboa III por separado, sumándose as cantidades obtidas co obxecto de que o seu resultado integre o importe da indemnización básica por lesións permanentes.

4. A puntuación adxudicada ó prexuízo estético é a expresión dunha porcentaxe de menoscabo permanente do patrimonio estético da persoa. 50 puntos corresponden a unha porcentaxe do 100 por cento.

5. A puntuación do prexuízo estético tense que realizar mediante a ponderación da súa significación conxunta, sen que se poida atribuír a cada un dos seus compoñentes unha determinada puntuación parcial.

6. O prexuízo estético é o existente no momento da produción da sanidade do lesionado (estabilización lesional), e é compatible o seu resarcimento co custo das intervencións de cirurxía plástica para a súa corrección. A imposibilidade de corrección constitúe un factor que intensifica a importancia do prexuízo.

7. O prexuízo estético importantísimo corresponde a un prexuízo de enorme gravidade, como o que producen as grandes queimaduras, as grandes perdidas de substancia e as grandes alteracións da morfoloxía facial ou corporal.

8. Nin a idade nin o sexo da persoa lesionada se terán en conta como parámetros de medición da intensidade do prexuízo estético.

9. A puntuación adxudicada ó prexuízo estético non inclúe a ponderación da incidencia que este teña sobre as actividades do lesionado (profesionais e extraprofesionais); o seu específico prexuízo tense que valorar a través do factor de corrección da incapacidade permanente.

OLLO ESQ URE DO	Táboa A													
	AGUDEZA VISUAL: VISIÓN DE LONXE OLLO DEREITO													
	AGUDEZA VISUAL	10/10	9/10	8/10	7/10	6/10	5/10	4/10	3/10	2/10	1/10	1/20	Inferior a 1/20	Cegueira total
	10/10	0	0	0	1	2	3	4	7	12	16	20	23	25
	9/10	0	0	0	2	3	4	5	8	14	18	21	24	25
	8/10	0	0	0	3	4	5	6	9	15	20	23	25	28
	7/10	1	2	3	4	5	6	7	10	18	22	25	28	30
	6/10	2	3	4	5	6	7	9	12	18	25	29	32	35
	5/10	3	4	5	6	7	8	10	15	20	30	33	35	40
	4/10	4	5	6	7	9	10	11	18	23	35	38	40	45
	3/10	7	8	9	10	12	15	18	20	30	40	45	50	55
	2/10	12	14	15	16	18	20	23	30	40	50	55	60	65
	1/10	16	18	20	22	25	30	35	40	50	65	68	70	78
	1/20	20	21	23	25	29	33	38	45	55	68	75	78	80
Inferior a 1/20	23	24	25	28	32	35	40	50	60	70	78	80	82	85
Cegueira total	25	26	28	30	35	40	45	55	65	78	80	82	85	

OLLO ESQ URE DO	Táboa B												
	AGUDEZA VISUAL: VISIÓN DE PRETO OLLO DEREITO												
	AGUDEZA VISUAL	P1,5	P2	P3	P4	P5	P6	P8	P10	P14	P20	<P20	0
	P1,5	0	0	2	3	6	8	10	13	16	20	23	25
	P2	0	0	4	5	8	10	14	16	18	22	25	28
	P3	2	4	8	9	12	16	20	22	25	28	32	35
	P4	3	5	9	11	15	20	25	27	30	38	40	42
	P5	6	8	12	15	20	26	30	33	36	42	46	50
	P6	8	10	16	20	26	30	32	37	42	46	50	55
	P8	10	14	20	25	30	32	40	46	52	58	62	65
	P10	13	16	22	27	33	37	46	50	58	64	67	70
	P14	16	18	25	30	36	42	52	58	65	70	72	76
	P20	20	22	28	36	42	46	58	64	70	75	78	80
<P20	23	25	32	40	46	50	62	67	72	78	80	82	
0	25	28	35	42	50	55	65	70	78	80	82	85	

Táboa C**AGUDEZA AUDITIVA
OÍDO DEREITO**

VOZ ALTA (distancia de percepção en metros)

O	I	D	O		5	4	2	1	Contacto	Non percibida	
VOZ MOUMEADA (distancia de percepção en metros)											
E	S	Q	U	E	0,80	0,50	0,25	Contacto	Non percibida		
PERDA AUDITIVA (en decibelios)											
R	D	O			0 a 25	25 a 35	35 a 45	45 a 55	55 a 65	65 a 80	80 a 90
5	0,80				0	2	4	6	8	10	12
4	0,50				2	4	6	8	10	12	15
2	0,25				4	6	10	12	15	20	25
1	Contacto				6	8	12	15	20	25	30
Contacto	Non percibida				55 a 65	8	10	15	20	30	35
Non percibida					65 a 80	10	12	20	25	35	45
					80 a 90	12	15	25	30	40	55
											70

Artigo cuarto. Modificación do Estatuto legal do Consorcio de Compensación de Seguros, contido no artigo cuarto da Lei 21/1990, do 19 de decembro, para adaptalo dereito español á Directiva 88/357/CEE, sobre liberdade de servicios en seguros distintos ó de vida e de actualización da lexislación de seguros privados.

Un. Engádese un novo parágrafo inmediatamente despois do primeiro no artigo 6.1 do Estatuto legal do Consorcio de Compensación de Seguros, coa seguinte redacción:

«Non obstante o disposto no parágrafo anterior, serán indemnizables polo Consorcio de Compensación de Seguros os danos persoais derivados de acontecementos extraordinarios acaecidos no estranxeiro cando o tomador da póliza teña a súa residencia habitual en España.»

Dous. Modifícase o parágrafo segundo do artigo 23.4 do Estatuto legal do Consorcio de Compensación de Seguros, coa seguinte redacción:

«Están suxeitos á dita recarga a totalidade dos contratos de seguro que se celebren sobre riscos localizados en España, distintos ó seguro sobre a vida e ó seguro de crédito á exportación por conta ou con apoio do Estado. Non quedarán suxeitos á recarga os plans de previsión asegurados calquera que sexa a continxencia ou continxencias que cubran.»

Disposición adicional primeira. Taxa por expedición do diploma de mediador de seguros titulado.

1. A taxa por expedición do diploma de mediador de seguros titulado rexerase por esta lei e polas demais

fontes normativas que para as taxas se establecen no artigo 9 da Lei 8/1989, do 13 de abril, de taxas e prezos públicos.

2. Constitúe o feito imposible da taxa a formalización do expediente e a expedición do diploma de mediador de seguros titulado.

3. A taxa devengarase cando se presente a solicitude que inicie o expediente, non expedíndose o diploma ata que se efectuase o pagamento correspondente.

4. Serán suxeitos pasivos da taxa as persoas que soliciten a iniciación do expediente.

5. A contía da taxa será de 24,04 euros.

6. O importe da taxa poderase recadar mediante autoliquidación, na forma e nos prazos que regulamente se determinen.

7. A administración, liquidación e recadación en período voluntario da taxa corresponde á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensiones.

A recadación en período executivo corresponde á Axencia Estatal de Administración Tributaria, de acordo coa lexislación vixente.

8. A Lei de orzamentos xerais do Estado de cada ano poderá actualiza-la contía da taxa.

Disposición adicional segunda. Fraccionamento da recarga destinada a financia-las funcións de liquidación de entidades aseguradoras polo Consorcio de Compensación de Seguros.

A elección por parte da entidade aseguradora da opción de fraccionala recarga destinada a financia-las funcións de liquidación de entidades aseguradoras xuntamente coas primas implicará as obrigas establecidas no punto 2 do artigo 18 do Estatuto legal do Consorcio de Compensación de Seguros, conforme a redacción dada a este polo número nove do punto terceiro do

m
artigo 11 da Lei 44/2002, do 22 de novembro, de medidas de reforma do sistema financeiro.

O cálculo dos xuros por fraccionamento efectuarase para cada un dos ramos ou riscos en que se elixise esta opción e declararase e liquidarase xuntamente coas recargas fraccionadas no propio modelo e no mesmo período a que corresponden as recargas.

Os tipos de fraccionamento que hai que aplicar, tomando como base de cálculo a recarga que hai que declarar correspondente á totalidade da prima, excluídos outras recargas e impostos, serán:

Para fraccionamento de prima con vencimentos semestrais, o 2 por cento.

Para fraccionamento de prima con vencimentos trimestrais, o 2,5 por cento.

Para fraccionamento de prima con vencimentos bimestrais, o 3 por cento.

Para fraccionamento de prima con vencimentos mensuais, o 3,5 por cento.

Os xuros por fraccionamento terán para tódolos efectos a mesma natureza que a recarga obligatoria a que corresponden.

Disposición transitoria primeira. *Réxime transitorio das modificacións introducidas na Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, en materia de medidas de saneamento e liquidación de entidades aseguradoras.*

As modificacións introducidas na Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, en materia de medidas de saneamento e liquidación de entidades aseguradoras, resultarán de aplicación ás medidas e ós procedementos adoptados ou incoados con posterioridade á súa entrada en vigor. As medidas de saneamento e os procedementos de liquidación de entidades aseguradoras, adoptados ou incoados, respectivamente, con anterioridade á entrada en vigor das modificacións introducidas por esta lei, rexeranxe polas disposicións que lles resultasen de aplicación no momento da súa adopción ou incoación.

Disposición transitoria segunda. *Adaptación das entidades aseguradoras ás novas esixencias de fondo de garantía introducidas na Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados.*

En 31 de decembro de 2006, as entidades aseguradoras deberanse ter adaptado ás novas esixencias de fondo de garantía previstas no artigo 18 da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, segundo a redacción dada por esta lei. A adaptación efectuarase linealmente ou mediante outro criterio sistemático acordado pola entidade con carácter irreversible, comunicado á Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións no prazo dun ano desde a entrada en vigor desta lei.

As entidades que previran non poder alcanza-las novas esixencias de solvencia na data indicada deberán presentar, antes da dita data, para a súa aprobación pola Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións, de acordo co disposto no artigo 39 da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, un plan no que se determinen as medidas que hai que adoptar, con indicación das condicións e o prazo, que non poderá ser superior a dous anos, para alcanzar, en todo caso, as novas esixencias de solvencia.

As mutualidades de previsión social que non operen por ramos de seguros disporán dun prazo máximo de 10 anos para alcanza-lo importe de garantías financeiras

derivadas do establecido no punto 2 do artigo 67 da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, segundo a redacción dada por esta lei. Para tal efecto, deberase presentar un plan de adaptación no prazo dun ano desde a entrada en vigor desta lei para establecer las medidas que hai que adoptar que determinarán os importes que se constituirán en cada exercicio e as fontes de financiamento para cubrir las diferencias que resulten das novas esixencias, de forma lineal ou mediante outro criterio sistemático acordado pola entidade.

Disposición transitoria terceira. *Réxime transitorio da contraprestación pola valoración de inmobles de entidades aseguradoras polos servicios da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións.*

A contraprestación pola valoración de inmobles de entidades aseguradoras polos servicios da Dirección Xeral de Seguros e Fondos de Pensións seguirá esixindose de acordo co previsto na Orde do Ministerio de Facenda do 9 de maio de 1957 ata que por orde do ministro de Economía se estableza a súa nova regulación adecuada á súa natureza de prezo público, de conformidade co establecido no título III da Lei 8/1989, do 13 de abril, de taxas e prezos públicos.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións se opoñan ó establecido nesta lei.

En especial, quedan derogados:

a) O artigo 32 da Lei 9/1992, do 30 de abril, de mediación en seguros privados.

b) A disposición transitoria sexta do Regulamento de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto 2486/1998, do 20 de novembro, referida ó seguro de crédito.

c) A Orde do Ministerio de Facenda do 9 de maio de 1957 pola que se reorganiza o Servicio de valoración de inmobles afectos directamente á cobertura das reservas legais das entidades de seguros, aforro e capitalización, e o Decreto 659/1960, do 31 de marzo, para a validación das taxas que percibe a Dirección Xeral de Banca, Bolsa e Investimentos por valoración de inmobles afectos a reservas, sen prexuízo do establecido na disposición transitoria terceira.

Disposición derradeira primeira. *Delegación lexislativa no Goberno para a aprobación dos textos refundidos da Lei sobre responsabilidade civil e seguro na circulación de vehículos de motor e do Estatuto legal do Consorcio de Compensación de Seguros, e ampliación do prazo para a elaboración do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados.*

Autorízase o Goberno para que, no prazo dun ano a partir da entrada en vigor desta lei, elabore e aprobe un texto refundido do Estatuto legal do Consorcio de Compensación de Seguros, contido no artigo cuarto da Lei 21/1990, do 19 de decembro, para adaptalo ao derecho español á Directiva 88/357/CEE, sobre liberdade de servicios en seguros distintos ó de vida e de actualización da legislación de seguros privados, así como un novo texto refundido da Lei sobre responsabilidade civil e seguro na circulación de vehículos de motor que substitúa o actual aprobado polo Decreto 632/1968, do 21 de marzo. Ambolos textos refundidos incluirán as modificacións introducidas por leis posteriores no texto inicial das normas citadas.

A delegación inclúe a facultade de regularizar, aclarar e harmoniza-los textos legais que teñen que ser refundidos. A autorización ó Goberno para a elaboración dun texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, conforme a disposición derradeira cuarta, punto primeiro, da Lei 44/2002, do 22 de novembro, de medidas de reforma do sistema financeiro, incluirá a incorporación das modificacíons contidas nesta lei, así como as que deriven do que dispóna a Lei concursal prevista na disposición derradeira décimo novena da Lei 1/2000, do 7 de xaneiro, de axuizamento civil. O prazo dun ano fixado na disposición derradeira cuarta da Lei 44/2002 computarase a partir da entrada en vigor desta lei.

Disposición derradeira segunda. Habilitación para o desenvolvemento regulamentario.

Habilítase o Goberno, no ámbito das súas competencias, para desenvolver regulamentariamente o disposto nesta lei.

Disposición derradeira terceira. Entrada en vigor.

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», sen prexuízo do establecido a seguir:

- a) As modificacíons introducidas na Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, en materia de medidas de saneamento e liquidación de entidades aseguradoras, entrarán en vigor o 19 de abril de 2003.
- b) As modificacíons introducidas na Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, en materia de solvencia das entidades aseguradoras, entrarán en vigor o día 1 de xaneiro de 2004.
- c) Os tipos da recarga por fraccionamento a que se refire a disposición adicional segunda desta lei entrarán en vigor ós tres meses da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a tódolos españoles, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumplir esta lei.

Madrid, 4 de novembro de 2003.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20331 LEI 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo. («BOE» 265, do 5-11-2003.)

JUAN CARLOS I
REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

O mesmo ca no resto de sistemas financeiros desenvolvidos, o investimento colectivo é a canle natural para

a participación dos fogares españoles nos mercados de capitais. A súa dobre condición de fórmula de financiamento desintermediado e de instrumento de aforro privilexiado dos investidores retallistas convérteno nun sector de atención prioritaria para a política financeira española. En efecto, o bo funcionamento do investimento colectivo ten implicacíons directas para os dous obxectivos fundamentais da política financeira: a eficiencia na asignación do aforro ás oportunidades de investimento e na xestión de riscos e a protección ós investidores menos informados. A Lei 46/1984, do 26 de decembro, reguladora das institucións de investimento colectivo que agora se derroga, estableceu un réxime xurídico orientado a facilita-lo desenvolvemento pleno do investimento colectivo en España, que a regulación anterior fora incapaz de promover, no marco dun sistema financeiro que iniciaba entón a fase definitiva do seu proceso de reforma e modernización. O balance da Lei 46/1984 nestes cerca de vinte anos é moi positivo. Non só acadou o seu obxectivo primordial, ofrecendo bases sólidas para un crecemento espectacular do investimento colectivo español. Permitiu ademais acomoda-los innumerables e profundos cambios que experimentaron o contorno macroeconómico e o noso sistema financeiro durante este período, desde a entrada na CEE ata a introducción do euro. As modificacíons más recentes introducíronse na Lei 37/1998, do 16 de novembro, de reforma da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, na Lei 44/2002, do 22 de novembro, de medidas de reforma do sistema financeiro, así como na Lei 46/2002, do 18 de decembro, de reforma parcial do imposto sobre a renda das persoas físicas e pola que se modifican as leis dos impostos sobre sociedades e sobre a renda de non residentes.

Sen embargo, a plasticidade do marco legal non debe postergar unha reforma en profundidade do réxime xurídico do investimento colectivo español, a necesidade da cal se asenta en varias razóns de peso.

A primeira delas é de índole formal e responde á vontade de instituír de forma clara, ordenada e completa en sede legal os aspectos substantivos do réxime xurídico das institucións de investimento colectivo. Malia a complexidade técnica da materia, tanto nos aspectos financeiros coma nos aspectos administrativos, a inevitable sucesión de modificacíons lexislativas dificultou un tratamento sistemático de tódalas materias esenciais. A lei pon fin a esta situación, contribuíndo a reforza-la seguridade xurídica, a adecuada xerarquía normativa e o respecto ó principio de legalidade. Unha das manifestacións desta vontade é o notable aumento do número de artigos respecto á lei derrogada. Aséntanse así os principios básicos que deben rexe-la actividade dos suxeitos que conforman o sector do investimento colectivo. O desenvolvemento concreto e técnico dos devanditos principios realizarase en sede regulamentaria. Por un lado, con iso preténdese garantir a flexibilidade e a capacidade de adaptación á evolución do mercado, que é un elemento imprescindible dun esquema normativo de calidade para o investimento colectivo. Por outro lado, o ámbito regulamentario é o marco natural para atende-los desenvolvimentos que, no marco da Unión Europea, se levan a cabo por medio dos acordos que adopte o Comité de Contacto de Organismos de Investimento Colectivo en Valores Mobiliarios (en diante, OICVM), ó abeiro das habilitacións que lle outorga a Directiva 85/611/CEE reguladora dos OICVM.

O segundo obxectivo formal da lei é a transposición das dúas directivas que modificaron a regulación comunitaria dos devanditos OICVM: a Directiva 2001/107/CE, do Parlamento Europeo e do Consello do 21 de xaneiro de 2002, que modifica a Directiva 85/611/CEE do Consello reguladora dos OICVM, con vistas á regulación das